

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

64. vuosikerta

19. huhtikuuta 2021

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2021/C 138/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2021/C 138/02 Asia C-95/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 24.2.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Corte suprema di cassazione – Italia) – Agenzia delle Dogane v. Silcompa SpA (Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 76/308/ETY – 6 ja 8 artikla sekä 12 artiklan 1 – 3 kohta – Keskinäinen avunanto tiettyjen saatavien perinnässä – Valmisteverosaatava, joka syntyy kahdessa jäsenvaltiossa samoista liiketoimista – Direktiivi 92/12/EY – 6 ja 20 artikla – Tuotteiden luovuttaminen kulutukseen – Hallinnollisen saateasiakirjan väärentäminen – Rikkomuksen tai sääntöjenvastaisuuden tapahtuminen väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmään kuuluvien valmisteveron alaisten tuotteiden siirron aikana – Tuotteiden sääntöjenvastainen poistaminen väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmästä – Valmisteverosaatavan kahdentuminen – Virka-apupyynnön vastaanottaneen viranomaisen kotipaikkajäsenvaltion tuomioistuinten suorittama valvonta – Toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten esittämän virka-apupyynnön hylkääminen – Edellytykset) 2

2021/C 138/03 Asia C-389/19 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 25.2.2021 – Valittajana Euroopan komissio sekä muina osapuolina Ruotsin kuningaskunta, Tanskan kuningaskunta, Suomen tasavalta, Euroopan parlamentti ja Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) (Muutoksenhaku – Asetus (EY) N:o 1907/2006 – Kemikaalien rekisteröinti, arviointi ja lupamenettelyt ja rajoitukset – Luvan antamisesta lyijysulfokromaattikeltaisen ja lyijykromaattimolybdaattisulfaattipunaisen, jotka ovat mainitun asetuksen liitteeseen XIV sisältyviä aineita, tietyille käytöille annettu Euroopan komission päätös – Erityistä huolta aiheuttavat aineet – Luvan edellytykset – Vaihtoehtojen puuttumisen arviointi) 3

2021/C 138/04	Asia C-403/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 25.2.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Conseil d'État – Ranska) – Société Générale SA v. Ministre de l'Action et des Comptes publics (Ennakkoratkaisupyyntö – SEUT 63 artikla – Pääomien vapaa liikkuvuus – Yhteisöverot – Kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyt kahdenväliset sopimukset – Ulkomailla asuvan yhtiön jakamien sellaisten osinkojen verottaminen, joista on jo kannettu vero toisessa jäsenvaltiossa – Veronhyvityksen enimmäismäärä – Oikeudellinen kaksinkertainen verotus)	4
2021/C 138/05	Asia C-604/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 25.2.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu – Puola) – Gmina Wrocław v. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej (Ennakkoratkaisupyyntö – Verotus – Arvonlisävero – Direktiivi 2006/112/EY – 2 artiklan 1 kohdan a alakohta – 9 artiklan 1 kohta – 13 artiklan 1 kohta – 14 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan a alakohta – Tavaroiden luovutuksen käsite – Kiinteistöön kohdistuvan pysyvän käyttöoikeuden muuttuminen täydeksi omistusoikeudeksi lain nojalla – Kunta perii muuttumiseen perustuvia maksuja – Korvauksen käsite – Verovelvollisen ominaisuudessa toimimisen käsite – Poikkeus – Julkisoikeudelliset yhteisöt, jotka harjoittavat toimintaa tai suorittavat liiketoimia viranomaisen ominaisuudessa)	4
2021/C 138/06	Asia C-615/19 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 25.2.2021 – Valittajana John Dalli ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Valitus – Vahingonkorvauskanne – Euroopan unionin sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Euroopan komission ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) väitetyt lainvastaiset toimet – Komission jäsenen tehtävien päättymisen – OLAFin tutkimusta koskevat menettelysäännöt – Tutkimuksen aloittaminen – Oikeus tulla kuulluksi – OLAFin valvontakomitea – Syyttömyysolettama – Väitetyt vahingon arviointi)	5
2021/C 138/07	Asia C-658/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 25.2.2021 – Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – SEUT 258 artikla – Direktiivi (EU) 2016/680 – Henkilötietojen käsittely – Rikosten ennalta estäminen, tutkiminen, paljastaminen ja rikoksiin liittyvät syytetoimet – Täytäntöönpanon laiminlyönti ja täytäntöönpanotoimenpiteiden ilmoittamatta jättäminen – SEUT 260 artiklan 3 kohta – Vaatimus vastaajan velvoittamiseksi maksamaan kiinteämääräinen hyvitys ja uhkasakko)	6
2021/C 138/08	Asia C-673/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 24.2.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Raad van State – Alankomaat) – M, A ja Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid ja T (Ennakkoratkaisupyyntö – Turvapaikka ja maahanmuutto – Direktiivi 2008/115/EY – 3, 4, 6 ja 15 artikla – Jäsenvaltion alueella laittomasti oleskeleva pakolainen – Säilöönotto toiseen jäsenvaltioon siirtämistä varten – Pakolaisasema tässä toisessa jäsenvaltiossa – Palauttamiskiellon periaate – Palauttamispäätöstä ei ole tehty – Direktiivin 2008/115 sovellettavuus)	7
2021/C 138/09	Asia C-689/19 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 25.2.2021 – Valittajana VodafoneZiggo Group BV ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku – Sähköiset viestintäverkot ja palvelut – Direktiivi 2002/21/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/140/EY – Sähköisen viestinnän sisämarkkinoiden vakiinnuttaminen – 7 artiklan 3 ja 7 kohta – Kansallisen sääntelyviranomaisen saataville asettama toimenpide-ehdotus – Kiinteiden internet-yhteyksien tukkumarkkinat Alankomaissa – Yhteinen huomattava markkinavoima – Kansalliselle sääntelyviranomaiselle osoitettu Euroopan komission lausunto – Kansallisen sääntelyviranomaisen velvollisuus ottaa se mahdollisimman tarkasti huomioon – Vaikutus – SEUT 263 artikla – Kumoamiskanne – Tutkittavaksi ottaminen – Kannekelpoinen toimi – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla)	7
2021/C 138/10	Asia C-712/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 25.2.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Supremo – Espanja) – Novo Banco SA v. Junta de Andalucía (Ennakkoratkaisupyyntö – Sijoittautumisvapaus – Pääomien vapaa liikkuvuus – Verotus – Luottolaitoksilta asiakkaiden tekemien talletusten perusteella kannettava vero – Vain sellaisille luottolaitoksille myönnetty verovähennykset, joilla on kotipaikka tai konttoreita Andalusiassa itsehallintoalueella – Verovähennykset, jotka myönnetään vain tällä itsehallintoalueella toteutettaviin hankkeisiin tehdyistä investoinneista – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Direktiivi 2006/112/EY – 401 artikla – Kielto kantaa muita luonteeltaan liikevaihtoveron kaltaisia valtion veroja – Liikevaihtoveron käsite – Arvonlisäveron keskeiset ominaispiirteet – Kyseessä olevalta verolta puuttuvat nämä ominaispiirteet)	8
2021/C 138/11	Asia C-772/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 25.2.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgerichtshof – Itävalta) – Bartosch Airport Supply Services GmbH v. Zollamt Wien (Ennakkoratkaisupyyntö – Yhteinen tullitariffi – Yhdistetty nimikkeistö – Tariffiluokittelu – Tullinimikkeet 8701 ja 8705 – Tulkinta – Lentokoneen hinausauto)	9

2021/C 138/12	Asia C-804/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 25.2.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landesgericht Salzburg – Itävalta) – BU v. Markt24 GmbH (Ennakkoratkaisupyyntö – Tuomioistuinten toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano siviili- ja kauppaoikeuden alalla – Asetus (EU) N:o 1215/2012 – Toimivalta työsopimusta koskeissa asioissa – II luvun 5 jakso – Sovellettavuus – Jäsenvaltiossa tehty sopimus työskentelystä toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneessa yhtiössä – Työsuoritusten puuttuminen koko sopimuksen voimassaoloajan – Kansallisten toimivaltasääntöjen soveltamisen poissulkeminen – 21 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohta – Käsite ”paikkakunta, missä tai mistä käsin työntekijä tavallisesti työskentelee” – Työsopimus – Sopimuksen täyttämisaika – Työntekijän velvoitteet hänen työantajaansa kohtaan)	10
2021/C 138/13	Asia C-857/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 25.2.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovakia) – Slovak Telekom a.s. v. Protimonopolný úrad Slovenskej republiky (Ennakkoratkaisupyyntö – Kilpailu – SEUT 102 artikla – Määrävän markkina-aseman väärinkäyttö – Euroopan komission ja kansallisten kilpailuviranomaisten välinen toimivallan jako – Asetus (EY) N:o 1/2003 – 11 artiklan 6 kohta – Kansallisten kilpailuviranomaisten toimivallan menettäminen – Ne bis in idem periaate – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 50 artikla)	11
2021/C 138/14	Asia C-940/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 25.2.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Conseil d’État – Ranska) – Les chirurgiens-dentistes de France, aiemmin Confédération nationale des syndicats dentaires ym. v. Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l’Enseignement supérieur, de la Recherche et de l’Innovation ja Premier ministre (Ennakkoratkaisupyyntö – Ammattipätevyyden tunnustaminen – Direktiivi 2005/36/EY – 4 f artiklan 6 kohta – Kansallinen lainsäädäntö – Se, että sallitaan mahdollisuus osittaiseen oikeuteen harjoittaa jotakin niistä ammateista, jotka kuuluvat ammattipätevyyden automaattiseen tunnustamisjärjestelmään)	12
2021/C 138/15	Asia C-129/20: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 25.2.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luxemburg) – XI v. Caisse pour l’avenir des enfants (Ennakkoratkaisupyyntö – Sosiaalipolitiikka – Direktiivi 2010/18/EU – Vanhempainvapaata koskeva tarkistettu puitesopimus – Kansallinen säännöstö, jonka mukaan vanhempainvapaan myöntäminen edellyttää työskentelyä työpaikassa ja tämän perusteella kyseisen työntekijän pakollista kuulumista asianomaisen sosiaaliturvajärjestelmän piiriin lapsen syntymähetkellä)	12
2021/C 138/16	Asia C-108/19: Unionin tuomioistuimen määräys (kymmenes jaosto) 14.1.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Curtea de Apel București – Romania) – Krakvet sp. z o.o. sp.k. v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București ja Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți (Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Direktiivi 2006/112/EY – 33 artikla – Verollisten liiketoimien suorittamispaikan määrittäminen – Kuljetettavien tavaroiden luovutus – Luovuttajan tai jonkun muun tämän puolesta lähettämien tai kuljettamien tavaroiden luovutus – Myynti internetsivustolla – Tavaroiden kuljetussopimus, jonka hankkija on tehnyt luovuttajan ehdottaman yhtiön kanssa)	13
2021/C 138/17	Asia C-706/19 P: Unionin tuomioistuimen määräys (yhdeksäs jaosto) 20.1.2021 – Valittajina CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA ja Coopbox Eastern s.r.o. ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla – Kilpailu – Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt – Elintarvikkeiden vähittäiskaupassa käytettävien pakkausten markkinat – Perusteluihin kohdistuva valitus – Valitus, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat)	14
2021/C 138/18	Asia C-769/19: Unionin tuomioistuimen määräys (kymmenes jaosto) 14.1.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgaria) – rikosasia, jossa vastaajina ovat UC ja TD (Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa – Direktiivi 2012/13/EU – Tiedonsaantioikeus rikosoikeudellisissa menettelyissä – 6 artikla – Epäiltyjen ja syytettyjen oikeus saada tietoja heidän oikeuksistaan – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan toinen kohta – Asian käsittely kohtuullisessa ajassa – Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään oikeudellisen menettelyn keskeyttämisestä tuomioistuimen toteamien syytekirjelmässä olevien puutteiden takia – Asia palauttaminen syyttäjälle uuden syytekirjelmän laatimiseksi – Hyväksyttävyyys)	14

2021/C 138/19	Asia C-892/19 P: Unionin tuomioistuimen määräys (kymmenes jaosto) 14.1.2021 – Valittajana Camelia Manéa ja muuna osapuolena CdT (Muutoksenhaku – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla – Henkilöstö – Väliaikainen toimihenkilö – Määräaikainen työsopimus – Työsopimuksen uusimatta jättämistä koskeva päätös – Päätös on peruutettu ja on tehty työsopimuksen uusimatta jättämistä koskeva uusi päätös, joka on voimassa ensimmäisen päätöksen tekemisajankohdasta lukien – Kumoamis- ja vahingonkorvauskanne – Valitus, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi perusteeton)	15
2021/C 138/20	Asia C-105/20: Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 21.1.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal du travail de Nivelles – Belgia) – UF v. Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d’assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti) ja Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres) (Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta ja 94 artikla – Ennakkoratkaisupyyntöön esittämistä koskeva päätös – Tietojen puuttuminen syistä, joiden vuoksi vastaus ennakkoratkaisukysymyksiin on tarpeen pääasian ratkaisemiseksi – Ennakkoratkaisupyyntöön tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	16
2021/C 138/21	Asia C-455/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sofiyski rayonen sad (Bulgaria) on esittänyt 23.9.2020 – Ts.M.Ts ja T.M.M.	16
2021/C 138/22	Asia C-676/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Espanja) on esittänyt 11.12.2020 – Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio (ASADE) v. Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón	16
2021/C 138/23	Asia C-3/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court (Irlanti) on esittänyt 4.1.2021 – FS v. Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment Affairs ja Minister for Social Protection	18
2021/C 138/24	Asia C-22/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supreme Court (Irlanti) on esittänyt 14.1.2021 – SRS ja AA v. Minister for Justice and Equality	18
2021/C 138/25	Asia C-71/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sofiyski gradski sad (Bulgaria) on esittänyt 4.2.2021 – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on KT	19
2021/C 138/26	Asia C-72/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Augstākā tiesa (Senāts) (Latvia) on esittänyt 4.2.2021 – SIA ”PRODEX” v. Valsts ieņēmumu dienests	20
2021/C 138/27	Asia C-78/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administratīvā apgabaltiesa (Latvia) on esittänyt 1.2.2021 – AS ”PrivatBank”, A, B ja Unimain Holdings Limited v. Finanšu un kapitāla tirgus komisija	20
2021/C 138/28	Asia C-92/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal du travail de Liège (Belgia) on esittänyt 15.2.2021 – VW v. Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil)	21
2021/C 138/29	Asia C-96/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Bremen (Saksa) on esittänyt 16.2.2021 – DM v. CTS Eventim AG & Co. KGaA	22
2021/C 138/30	Asia C-121/21: Kanne 26.2.2021 – Tšekin tasavalta v. Puolan tasavalta	23
2021/C 138/31	Asia C-156/21: Kanne 11.3.2021 – Unkari v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto	24
2021/C 138/32	Asia C-157/21: Kanne 11.3.2021 – Puolan tasavalta v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto	26
2021/C 138/33	Asia C-761/19: Unionin tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtajan määräys 11.1.2021 – Euroopan komissio v. Unkari	28
2021/C 138/34	Asia C-865/19: Unionin tuomioistuimen kuudennen jaoston puheenjohtajan määräys 30.11.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal d’instance de Rennes – Ranska) – Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue v. OG	28

2021/C 138/35	Asia C-38/20: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 27.11.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Superior de Justicia de Andalucía, Ceuta y Melilla – Espanja) – ZP v. Delegación del Gobierno en Melilla	28
2021/C 138/36	Asia C-227/20: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 18.1.2021 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta	29
2021/C 138/37	Asia C-335/20: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 22.1.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal du travail du Brabant wallon – Belgia) – PR v. Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)	29
2021/C 138/38	Asia C-407/20: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 25.1.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberlandesgericht Wien – Itävalta) – Österreichische Apothekerkammer v. HA . . .	29
2021/C 138/39	Asia C-512/20: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 22.1.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Rechtbank Noord-Holland – Alankomaat) – P v. Swiss International Air Lines AG . . .	29
Unionin yleinen tuomioistuin		
2021/C 138/40	Asia T-238/20: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.2.2021 – Ryanair v. komissio (Valtiontuki – Lentoliikenteen, jota liikennöidään Ruotsissa, Ruotsista käsin ja Ruotsiin, markkinat – Lainatakaukset, joilla pyritään tukemaan lentoyhtiöitä Covid-19 pandemian yhteydessä – Vastustamatta jättämistä koskeva päätös – Tilapäiset valtiontukipuitteet – Jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen tähtäävä toimenpide – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Yhdenvertainen kohtelu – Oikeasuhteisuus – Ruotsin viranomaisten myöntämän luvan hallussapitoa koskeva kriteeri – Tuen myönteisiä ja sen kielteisiä vaikutuksia kaupankäynnin edellytyksiin ja vääristymättömän kilpailun ylläpitämiseen ei ole vertailtu keskenään – SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohta – Tarkoitus – Perusteluvollisuus)	30
2021/C 138/41	Asia T-259/20: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.2.2021 – Ryanair v. komissio (Valtiontuet – Ranskan lentoliikennemarkkinat – COVID 19 -pandemiaan liittyvä moratorio, joka koskee lentolipuista maksettavan siviili-ilmailuveron ja solidaarisuusveron maaliskuu-joulukuussa 2020 erääntyviä kuukausimaksuja – Vastustamatta jättämistä koskeva päätös – Tuki poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseksi – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Yhdenvertainen kohtelu – Ranskan viranomaisten myöntämän luvan hallussapitoa koskeva kriteeri – Oikeasuhteisuus – SEUT 107 artiklan 2 kohdan b alakohta – Perusteluvollisuus)	31
2021/C 138/42	Asia T-19/20: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.2.2021 – sprd.net v. EUIPO – Shirlabor (I love) (Kumoamiskanne – EU-tavaramerkki – Mitättömyysmenettely – EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki I love – Ehdoton hylkäysperuste – Erottamiskyvyn puuttuminen – Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta) – Mainoslauseesta muodostuva tavaramerkki – Perusteluvollisuus – Asetuksen 2017/1001 94 artiklan 1 kohta – Delegoidun asetuksen (EU) 2018/625 16 artiklan 1 kohdan a alakohta ei voida soveltaa – Selvitysaineiston tutkittavaksi ottaminen – Asetuksen 2017/1001 97 artiklan 1 kohta – Puolueettomuus – Asetuksen 2017/1001 95 artiklan 1 kohta – Selvästi täysin perusteeton kanne)	31
2021/C 138/43	Asia T-92/20: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 11.2.2021 – Fryc v. komissio (Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Valtiontuki – Ryhmäpoikkeusasetukset – Tšekin viranomaisten tietyille yrityksille myöntämiä tukia koskeva ohjelma – Komission päätös kyseisen ohjelman hyväksymisestä – Kumoamiskanne, joka on jätetty myöhästyneenä tutkimatta – Komission ja unionin tuomioistuinten toimista aiheutuneeksi väitetty vahinko – Vanhentuminen – Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat – Syy-yhteys – Kanne, joka on osittain selvästi täysin perusteeton)	32
2021/C 138/44	Asia T-176/20: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 11.2.2021 – Sam McKnight v. EUIPO – Carolina Herrera (COOL GIRL) (EU-tavaramerkki – Riidanalaisen päätöksen peruuttaminen – Oikeudenkäynti on menetetty tarkoituksensa – Lausunnon antamisen raukeaminen)	33
2021/C 138/45	Asia T-230/20 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 8.2.2021 – PNB Banka v. EKP (Väliaikainen oikeussuoja – Talous- ja rahapolitiikka – Luottolaitosten vakavaraisuusvalvonta – EKP:lle annetut erityiset valvontatehtävät – Luottolaitoksen toimiluvan peruuttamispäätös – Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus – Kiireellisyysedellytys ei täyty)	33

2021/C 138/46	Asia T-748/20: Kanne 19.12.2020 – komissio v. CEVA ym.	34
2021/C 138/47	Asia T-53/21: Kanne 29.1.2021 – EVH v. komissio	35
2021/C 138/48	Asia T-55/21: Kanne 29.1.2021 – Stadtwerke Leipzig v. komissio	37
2021/C 138/49	Asia T-56/21: Kanne 29.1.2021 – TEAG v. komissio	37
2021/C 138/50	Asia T-58/21: Kanne 29.1.2021 – GWS Stadtwerke Hameln v. komissio	38
2021/C 138/51	Asia T-59/21: Kanne 29.1.2021 – eins energie in sachsen v. komissio	38
2021/C 138/52	Asia T-60/21: Kanne 29.1.2021 – Naturstrom v. komissio	39
2021/C 138/53	Asia T-61/21: Kanne 29.1.2021 – EnergieVerbund Dresden v. komissio	40
2021/C 138/54	Asia T-62/21: Kanne 29.1.2021 – GGEW v. komissio	40
2021/C 138/55	Asia T-63/21: Kanne 29.1.2021 – Stadtwerke Frankfurt am Main v. komissio	41
2021/C 138/56	Asia T-64/21: Kanne 29.1.2021 – Mainova v. komissio	42
2021/C 138/57	Asia T-65/21: Kanne 29.1.2021 – enercity v. komissio	42
2021/C 138/58	Asia T-68/21: Kanne 28.1.2021 – QA v. komissio	43
2021/C 138/59	Asia T-73/21: Kanne 4.2.2021 – PIC CO v. EUIPO – Haribo Ricqles Zan (P.I.C. Co.)	44
2021/C 138/60	Asia T-77/21: Kanne 4.2.2021 – QC v. komissio	44
2021/C 138/61	Asia T-88/21: Kanne 12.2.2021 – Paesen v. EUH	45
2021/C 138/62	Asia T-93/21: Kanne 13.2.2021 – Creaticon v. EUIPO – Paul Hartmann (SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE)	46
2021/C 138/63	Asia T-95/21: Kanne 15.2.2021 – Portugali v. komissio	47
2021/C 138/64	Asia T-99/21: Kanne 17.2.2021 – Construcciones Electromecanicas Sabero v. EUIPO – Magdalenas de las Heras (Heras Bareche)	48
2021/C 138/65	Asia T-111/21: Kanne 19.2.2021 – Ryanair v komissio	49
2021/C 138/66	Asia T-121/21: Kanne 25.2.2021 – Suez v. komissio	49
2021/C 138/67	Asia T-122/21: Kanne 25.2.2021 – QI v. komissio	50
2021/C 138/68	Asia T-124/21: Kanne 25.2.2021 – Mariani ym. v. parlamentti	51
2021/C 138/69	Asia T-549/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 10.2.2021 – Hexal v. EMA	52
2021/C 138/70	Asia T-511/19: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.2.2021 – Staciwa v. komissio	52
2021/C 138/71	Asia T-188/20: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 10.2.2021 – Close ja Cegelec v. parlamentti	53
2021/C 138/72	Asia T-507/20: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.2.2021 – Colombani v. EUH	53

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*
(2021/C 138/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 128, 12.4.2021

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 110, 29.3.2021

EUVL C 98, 22.3.2021

EUVL C 88, 15.3.2021

EUVL C 79, 8.3.2021

EUVL C 72, 1.3.2021

EUVL C 62, 22.2.2021

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 24.2.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Corte suprema di cassazione – Italia) – Agenzia delle Dogane v. Silcompa SpA

(Asia C-95/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 76/308/ETY – 6 ja 8 artikla sekä 12 artiklan 1 – 3 kohta – Keskinäinen avunanto tiettyjen saatavien perinnässä – Valmisteverosaatava, joka syntyy kahdessa jäsenvaltiossa samoista liiketoimista – Direktiivi 92/12/EY – 6 ja 20 artikla – Tuotteiden luovuttaminen kulutukseen – Hallinnollisen saateasiakirjan väärentäminen – Rikkomuksen tai sääntöjenvastaisuuden tapahtuminen väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmään kuuluvien valmisteveron alaisten tuotteiden siirron aikana – Tuotteiden sääntöjenvastainen poistaminen väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmästä – Valmisteverosaatavan kahdentuminen – Virka-apupyyntöön vastaanottaneen viranomaisen kotipaikkajäsenvaltion tuomioistuinten suorittama valvonta – Toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten esittämän virka-apupyyntöön hylkääminen – Edellytykset)

(2021/C 138/02)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Agenzia delle Dogane

Vastapuoli: Silcompa SpA

Tuomiolauselma

Keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä 15.3.1976 annetun neuvoston direktiivin 76/308/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 15.6.2001 annetulla neuvoston direktiivillä 2001/44/EY, 12 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25.2.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 14.12.1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/108/ETY, 20 artiklan kanssa, on tulkittava siten, että sellaisen riitautuksen yhteydessä, joka koskee täytäntöönpanotoimenpiteitä jäsenvaltiossa, jossa toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten esittämän valmisteveron kantamista koskevan pyynnön vastaanottaneella viranomaisella on kotipaikka, tämän jäsenvaltion toimivaltainen laitos voi kieltäytyä hyväksymästä tätä pyyntöä, sikäli kuin kyse on direktiivin 92/12, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 92/108, 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmästä sääntöjenvastaisesti poistetuista tuotteista, kun kyseinen pyyntö perustuu tosiseikkoihin, jotka liittyvät samoihin vientitoimiin, joista on jo kannettu valmisteveroa pyynnön vastaanottaneen viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa.

⁽¹⁾ EUVL C 182, 27.5.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 25.2.2021 – Valittajana Euroopan komissio sekä muina osapuolina Ruotsin kuningaskunta, Tanskan kuningaskunta, Suomen tasavalta, Euroopan parlamentti ja Euroopan kemikaalivirasto (ECHA)

(Asia C-389/19 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – Asetus (EY) N:o 1907/2006 – Kemikaalien rekisteröinti, arviointi ja lupamenettelyt ja rajoitukset – Luvan antamisesta lyijysulfokromaattikeltaisen ja lyijykromaattimolybdaattisulfaattipunaisen, jotka ovat mainitun asetuksen liitteeseen XIV sisältyviä aineita, tietyille käytöille annettu Euroopan komission päätös – Erityistä huolta aiheuttavat aineet – Luvan edellytykset – Vaihtoehtojen puuttumisen arviointi)

(2021/C 138/03)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi R. Lindenthal, K. Mifsud-Bonnici ja G. Tolstoy, sitten R. Lindenthal ja K. Mifsud-Bonnici, avustajanaan K. Nordlander, advokat)

Muut osapuolet: Ruotsin kuningaskunta (asiamiehet: aluksi C. Meyer-Seitz, H. Shev, J. Lundberg, H. Eklinder ja A. Falk, sitten O. Simonsson, C. Meyer-Seitz, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev ja H. Eklinder), Tanskan kuningaskunta (asiamiehet: aluksi J. Nymann-Lindgren, M. S. Wolff ja P. Z. L. Ngo, sitten J. Nymann-Lindgren ja M. S. Wolff), Suomen tasavalta (asiamies: S. Hartikainen), Euroopan parlamentti (asiamiehet: A. Neergaard, A. Tamás ja C. Biz) ja Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) (asiamiehet: aluksi M. Heikkilä, W. Broere ja C. Schultheiss, sitten M. Heikkilä, W. Broere ja J. Löfgren)

Tuomiolauselma

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 7.3.2019 antaman tuomion Ruotsi vastaan komissio (T-837/16, EU:T:2019:144) tuomiolauselman 2 kohta kumotaan.
- 2) Valitus hylätään muilta osin.
- 3) Luvan myöntämisestä asetuksen (EY) N:o 1907/2006 nojalla lyijysulfokromaattikeltaisen ja lyijykromaattimolybdaattisulfaattipunaisen tietyille käytöille 7.9.2016 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen C(2016) 5644 final vaikutukset pidetään voimassa, kunnes Euroopan komissio lausuu uudelleen DCC Maastricht BV:n tekemästä lupahakemuksesta.
- 4) Euroopan komissio, Ruotsin kuningaskunta, Tanskan kuningaskunta, Suomen tasavalta, Euroopan parlamentti ja Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) vastaavat valituksen käsittelyyn liittyvistä omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 246, 22.7.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 25.2.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Conseil d'État – Ranska) – Société Générale SA v. Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Asia C-403/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – SEUT 63 artikla – Pääomien vapaa liikkuvuus – Yhteisöverot – Kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyt kahdenväliset sopimukset – Ulkomailla asuvan yhtiön jakamien sellaisten osinkojen verottaminen, joista on jo kannettu vero toisessa jäsenvaltiossa – Veronhyvityksen enimmäismäärä – Oikeudellinen kaksinkertainen verotus)

(2021/C 138/04)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Société Générale SA

Vastaaja: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Tuomiolauselma

SEUT 63 artiklaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jonka mukaan tässä jäsenvaltiossa asuvalle yhteisöverovelvolliselle yhtiölle, jonka saamista osingoista toinen jäsenvaltio on kantanut veroa, myönnetään sellaisen järjestelmän yhteydessä, jonka on tarkoitus kompensoida osinkojen kaksinkertainen verotus, veronhyvitys enintään sen rahamäärän suuruisena, jonka ensimmäinen jäsenvaltio saisi silloin, jos ainoastaan näistä osingoista kannettaisiin yhteisöveroa, eikä toisessa jäsenvaltiossa maksettua veroa näin hyvitetä täysimääräisesti.

⁽¹⁾ EUVL C 270, 12.8.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 25.2.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu – Puola) – Gmina Wrocław v. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

(Asia C-604/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Verotus – Arvonlisävero – Direktiivi 2006/112/EY – 2 artiklan 1 kohdan a alakohta – 9 artiklan 1 kohta – 13 artiklan 1 kohta – 14 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan a alakohta – Tavaroiden luovutuksen käsite – Kiinteistöön kohdistuvan pysyvän käyttöoikeuden muuttuminen täydeksi omistusoikeudeksi lain nojalla – Kunta perii muuttumiseen perustuvia maksuja – Korvauksen käsite – Verovelvollisen ominaisuudessa toimimisen käsite – Poikkeus – Julkisoikeudelliset yhteisöt, jotka harjoittavat toimintaa tai suorittavat liiketoimia viranomaisen ominaisuudessa)

(2021/C 138/05)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Gmina Wrocław

Vastapuoli: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Tuomiolauselma

- 1) Yhteisestä arvonnisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 14 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että kiinteistön pysyvän käyttöoikeuden muuttuminen kansallisessa lainsäädännössä säädetyllä tavalla täydeksi omistusoikeudeksi maksun maksamista vastaan on tässä säännöksessä tarkoitettu tavaroiden luovutus.
- 2) Direktiiviä 2006/112 on tulkittava siten, että kun kiinteistön pysyvä käyttöoikeus muuttuu kansallisessa lainsäädännössä säädetyllä tavalla täydeksi omistusoikeudeksi sitä vastaan, että kiinteistön omistavalle kunnalle maksetaan maksu, joka tuo kunnalle jatkuvaluonteisia tuloja, tämä kunta toimii, jollei ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä olevista tarkistuksista muuta johdu, tämän direktiivin 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna verovelvollisena eikä mainitun direktiivin 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna viranomaisena.

(¹) EUVL C 383, 11.11.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 25.2.2021 – Valittajana John Dalli ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-615/19 P) (¹)

(Valitus – Vahingonkorvauskanne – Euroopan unionin sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Euroopan komission ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) väitetyt lainvastaiset toimet – Komission jäsenen tehtävien päättymisen – OLAFin tutkimusta koskevat menettelysäännöt – Tutkimuksen aloittaminen – Oikeus tulla kuulluksi – OLAFin valvontakomitea – Syyttömyysolettama – Väitetyn vahingon arviointi)

(2021/C 138/06)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: John Dalli (edustajat: L. Levi ja S. Rodrigues, avocats)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: J.-P. Keppenne ja J. Baquero Cruz)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) John Dalli vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 328, 30.9.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 25.2.2021 – Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-658/19) ⁽¹⁾

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – SEUT 258 artikla – Direktiivi (EU) 2016/680 – Henkilötietojen käsittely – Rikosten ennalta estäminen, tutkiminen, paljastaminen ja rikoksiin liittyvät syytetoimet – Täytäntöönpanon laiminlyönti ja täytäntöönpanotoimenpiteiden ilmoittamatta jättäminen – SEUT 260 artiklan 3 kohta – Vaatimus vastaajan velvoittamiseksi maksamaan kiinteämääräinen hyvitys ja uhkasakko)

(2021/C 138/07)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Nardi, G. von Rintelen ja S. Pardo Quintillán)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: L. Aguilera Ruiz)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Puolan tasavalta (asiamies: B. Majczyna)

Tuomiolauselma

- 1) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäätöksen 2008/977/YOS kumoamisesta 27.4.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/680 63 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ollut antanut perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä mainitun direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä eikä siis ilmoittanut näistä säännöksistä Euroopan komissiolle.
- 2) Koska Espanjan kuningaskunta ei ollut siihen päivään mennessä, jona unionin tuomioistuin tutki tosiseikat, toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä direktiivin 2016/680 täytäntöön panemiseksi kansallisessa oikeusjärjestyksessään eikä siten myöskään ilmoittanut näistä toimenpiteistä Euroopan komissiolle, Espanjan kuningaskunta on jatkanut jäsenyysvelvoitteidensa rikkomista.
- 3) Jos edellä 1 kohdassa todettu jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen jatkuu edelleenkin tämän tuomion julistamispäivänä, Espanjan kuningaskunta veloitetaan maksamaan Euroopan komissiolle 89 000 euron suuruista päiväkohtaista uhkasakkoa kyseisestä päivästä lukien siihen saakka, kunnes kyseinen jäsenvaltio on lopettanut todetun jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen.
- 4) Espanjan kuningaskunta veloitetaan maksamaan Euroopan komissiolle 15 000 000 euron suuruinen kiinteämääräinen hyvitys.
- 5) Espanjan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 6) Puolan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 357, 21.10.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 24.2.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Raad van State – Alankomaat) – M, A ja Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid ja T

(Asia C-673/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Turvapaikka ja maahanmuutto – Direktiivi 2008/115/EY – 3, 4, 6 ja 15 artikla – Jäsenvaltion alueella laittomasti oleskeleva pakolainen – Säilöönnotto toiseen jäsenvaltioon siirtämistä varten – Pakolaisasema tässä toisessa jäsenvaltiossa – Palauttamiskiellon periaate – Palauttamispäätöstä ei ole tehty – Direktiivin 2008/115 sovellettavuus)

(2021/C 138/08)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Valittajat: M, A ja Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Vastapuolet: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid ja T

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY 3, 4, 6 ja 15 artiklaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä sille, että jäsenvaltio ottaa hallinnollisena toimenpiteenä säilöön alueellaan laittomasti oleskelevan kolmannen maan kansalaisen hänen siirtämisekseen pakkokeinoin toiseen jäsenvaltioon, jossa hänellä on pakolaisasema, kun kyseinen henkilö ei ole noudattanut hänelle annettua määräystä poistua välittömästi kyseisen toisen jäsenvaltion alueelle ja kun hänestä ei voida tehdä palauttamispäätöstä.

⁽¹⁾ EUVL C 423, 16.12.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 25.2.2021 – Valittajana VodafoneZiggo Group BV ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-689/19 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – Sähköiset viestintäverkot ja palvelut – Direktiivi 2002/21/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/140/EY – Sähköisen viestinnän sisämarkkinoiden vakiinnuttaminen – 7 artiklan 3 ja 7 kohta – Kansallisen sääntelyviranomaisen saataville asettama toimenpide-ehdotus – Kiinteiden internetyhteyksien tukkimarkkinat Alankomaissa – Yhteinen huomattava markkinavoima – Kansalliselle sääntelyviranomaiselle osoitettu Euroopan komission lausunto – Kansallisen sääntelyviranomaisen velvollisuus ottaa se mahdollisimman tarkasti huomioon – Vaikutus – SEUT 263 artikla – Kumoamiskanne – Tutkittavaksi ottaminen – Kannekelpoinen toimi – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla)

(2021/C 138/09)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: VodafoneZiggo Group BV (edustajat: W. Knibbeler, A. Pliego Selie ja B. Verheijen, advocaten)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Nicolae ja G. Braun)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) VodafoneZiggo Group BV vastaa oikeudenkäyntikuluista.

(¹) EUVL C 372, 4.11.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 25.2.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Supremo – Espanja) – Novo Banco SA v. Junta de Andalucía

(Asia C-712/19) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Sijoittautumisvapaus – Pääomien vapaa liikkuvuus – Verotus – Luottolaitoksilta asiakkaiden tekemien talletusten perusteella kannettava vero – Vain sellaisille luottolaitoksille myönnettyt verovähennykset, joilla on kotipaikka tai konttoreita Andalusian itsehallintoalueella – Verovähennykset, jotka myönnetään vain tällä itsehallintoalueella toteutettaviin hankkeisiin tehdyistä investoinneista – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Direktiivi 2006/112/EY – 401 artikla – Kielto kantaa muita luonteeltaan liikevaihtoveron kaltaisia valtion veroja – Liikevaihtoveron käsite – Arvonlisäveron keskeiset ominaispiirteet – Kyseessä olevalta verolta puuttuvat nämä ominaispiirteet)

(2021/C 138/10)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Novo Banco SA

Vastaaja: Junta de Andalucía

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 49 artiklassa vahvistettua sijoittautumisvapautta on tulkittava siten, että kun kyse on vähennyksistä, jotka myönnetään sellaisten luottolaitosten, joiden päätoimipaikka tai konttoreita on jollakin tietyn jäsenvaltion alueella, asiakkaiden tekemien talletusten perusteella kannettavan veron bruttomäärästä,

— se on esteenä niille luottolaitoksille, joiden kotipaikka sijaitsee kyseisellä alueella, tämän veron bruttomäärästä myönnettävälle 200 000 euron suuruiselle vähennykselle

— se ei ole esteenä kutakin mainitulle alueelle sijoitettua konttoria kohti tämän veron bruttomäärästä myönnettävälle 5 000 euron vähennykselle, joka nousee 7 500 euroon kaikkien sellaisten konttoreiden osalta, jotka sijaitsevat alle 2 000 asukkaan kunnassa, kunhan nämä vähennykset eivät todellisuudessa johda kyseessä olevien luottolaitosten perusteettomaan syrjintään niiden kotipaikan sijainnin vuoksi, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on selvitettävä.

SEUT 63 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että kun kyseessä on vero, joka kannetaan sellaisten luottolaitosten, joiden päätoimipaikka tai konttoreita sijaitsee jollakin tietyn jäsenvaltion alueella, asiakkaiden tekemien talletusten perusteella, se on esteenä sille, että kyseisen veron bruttomäärästä tehdään kyseisellä alueella toteutettaviin hankkeisiin tarkoitettuja lainoja, luottoja ja investointeja vastaava vähennys, siltä osin kuin vähennyksillä pyritään pelkäämään taloudellisiin päämääriin.

- 2) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 401 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jolla otetaan käyttöön vero, jonka luottolaitokset ovat velvollisia maksamaan asiakkaidensa talletusten perusteella ja jonka perusteena on näiden talletusten neljännesvuosisaldon aritmeettinen keskiarvo ja jota verovelvollinen ei voi vyyryttää kolmansien maksettavaksi.

(¹) EUVL C 423, 16.12.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 25.2.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgerichtshof – Itävalta) – Bartosch Airport Supply Services GmbH v. Zollamt Wien

(Asia C-772/19) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Yhteinen tullitariffi – Yhdistetty nimikkeistö – Tariffiluokittelu – Tullinimikkeet 8701 ja 8705 – Tulkinta – Lentokoneen hinausauto)

(2021/C 138/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Bartosch Airport Supply Services GmbH

Vastaaja: Zollamt Wien

Tuomiolauselma

Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87, sellaisena kuin se on muutettuna 6.10.2016 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2016/1821, liitteessä I olevaa yhdistettyä nimikkeistöä on tulkittava siten, että tämän nimikkeistön nimike 8705 ei kata ajoneuvoja, jotka on suunniteltu ilma-alusten hinaamiseen ja työntämiseen ja joista käytetään nimitystä lentokoneen hinausauto, koska ne kuuluvat mainitun nimikkeistön nimikkeeseen 8701.

(¹) EUVL C 27, 27.1.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 25.2.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landesgericht Salzburg – Itävalta) – BU v. Markt24 GmbH

(Asia C-804/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Tuomioistuinten toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano siviili- ja kauppaoikeuden alalla – Asetus (EU) N:o 1215/2012 – Toimivalta työsopimusta koskevissa asioissa – II luvun 5 jakso – Sovellettavuus – Jäsenvaltiossa tehty sopimus työskentelystä toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneessa yhtiössä – Työsuoritusten puuttuminen koko sopimuksen voimassaoloajan – Kansallisten toimivaltasääntöjen soveltamisen poissulkeminen – 21 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohta – Käsite ”paikkakunta, missä tai mistä käsin työntekijä tavallisesti työskentelee” – Työsopimus – Sopimuksen täyttämisaikka – Työntekijän velvoitteet hänen työntajansa kohtaan)

(2021/C 138/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesgericht Salzburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: BU

Vastaaja: Markt24 GmbH

Tuomiolauselma

- 1) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 II luvun 5 jakson, jonka otsikko on ”Toimivalta työsopimusta koskevissa asioissa”, säännöksiä on tulkittava siten, että niitä sovelletaan sellaisen työntekijän, jonka kotipaikka on jäsenvaltiossa, nostamaan kanteeseen sellaista työnantajaa vastaan, jonka kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, jos työsopimus on neuvoteltu ja tehty työntekijän kotipaikan jäsenvaltiossa, ja sen mukaan työn suorittamisaikka on työnantajan jäsenvaltiossa, silloinkin, kun kyseisiä työsuorituksia ei ole tehty kyseisestä työnantajasta johtuvasta syystä.
- 2) Asetuksen N:o 1215/2012 II luvun 5 jakson säännöksiä on tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansallisten toimivaltasääntöjen soveltamiselle tämän tuomion tuomiolauselman 1 kohdassa tarkoitetun kaltaiseen kanteeseen riippumatta siitä, osoittautuvatko nämä säännöt työntekijälle edullisemmiksi.
- 3) Asetuksen N:o 1215/2012 21 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohtaa on tulkittava siten, että tämän tuomion tuomiolauselman 1 kohdassa tarkoitetun kaltainen kanne voidaan nostaa sen paikkakunnan tuomioistuimessa, jossa tai josta käsin työntekijän oli työsopimuksen mukaan täytettävä pääosa velvoitteistaan työntajansa kohtaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta kyseisen asetuksen 7 artiklan 5 alakohdan soveltamista.

⁽¹⁾ EUVL C 45, 10.2.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 25.2.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovakia) – Slovak Telekom a.s. v. Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

(Asia C-857/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Kilpailu – SEUT 102 artikla – Määrävän markkina-aseman väärinkäyttö – Euroopan komission ja kansallisten kilpailuviranomaisten välinen toimivallan jako – Asetus (EY) N:o 1/2003 – 11 artiklan 6 kohta – Kansallisten kilpailuviranomaisten toimivallan menettäminen – Ne bis in idem periaate – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 50 artikla)

(2021/C 138/13)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Slovak Telekom a.s.

Vastaaja: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Tuomiolauselma

- 1) [SEUT 101] ja [SEUT 102] artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 11 artiklan 6 kohdan ensimmäistä virkettä on tulkittava niin, että jäsenvaltioiden kilpailuviranomaiset menettävät toimivaltansa soveltaa SEUT 101 ja SEUT 102 artiklaa, kun Euroopan komissio aloittaa menettelyn näiden määräysten rikkomisen toteavan päätöksen tekemiseksi, mikäli tämä muodollinen toimi koskee saman yrityksen tai samojen yritysten samoilla tuotemarkkinoilla ja samoilla maantieteellisillä markkinoilla toteuttamia samoja oletettuja SEUT 101 ja SEUT 102 artiklan rikkomisia samana tai samoina ajanjaksoina kuin ne, joita kyseisten viranomaisten aikaisemmin aloittamat menettelyt koskevat.
- 2) Euroopan unionin perusoikeuskirjan 50 artiklassa vahvistettua ne bis in idem -periaatetta on tulkittava siten, että sitä sovelletaan SEUT 102 artiklassa tarkoitettua määrävän markkina-aseman väärinkäytön kaltaisiin kilpailuoikeuden rikkomisiin ja että se estää toteamasta uudelleen, että yritys on syyllistynyt sellaiseen kilpailunvastaiseen käyttäytymiseen, tai ryhtymästä yritystä kohtaan uudelleen toimenpiteisiin sellaisen kilpailunvastaisen käyttäytymisen perusteella, josta sille on jo määrätty seuraamus tai jonka osalta on todettu, että se ei ole vastuussa siitä, sellaisella aiemmalla ratkaisulla, johon ei enää voida hakea muutosta. Tätä periaatetta ei sitä vastoin sovelleta silloin, kun jäsenvaltion kilpailuviranomainen ja Euroopan komissio ovat erikseen ja itsenäisesti ryhtyneet toimenpiteisiin yritystä kohtaan ja määränneet tälle seuraamuksia SEUT 102 artiklan rikkomisista eri tuotemarkkinoilla tai eri maantieteellisillä markkinoilla tai kun jäsenvaltion kilpailuviranomainen on menettänyt toimivaltansa asetuksen N:o 1/2003 11 artiklan 6 kohdan ensimmäisen virkkeen nojalla.

⁽¹⁾ EUVL C 36, 3.2.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 25.2.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Conseil d'État – Ranska) – Les chirurgiens-dentistes de France, aiemmin Confédération nationale des syndicats dentaires ym. v. Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation ja Premier ministre

(Asia C-940/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Ammattipätevyyden tunnustaminen – Direktiivi 2005/36/EY – 4 f artiklan 6 kohta – Kansallinen lainsäädäntö – Se, että sallitaan mahdollisuus osittaiseen oikeuteen harjoittaa jotakin niistä ammateista, jotka kuuluvat ammattipätevyyden automaattiseen tunnustamisjärjestelmään)

(2021/C 138/14)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Les chirurgiens-dentistes de France, aiemmin Confédération nationale des syndicats dentaires, Confédération des syndicats médicaux français, Fédération des syndicats pharmaceutiques de France, Syndicat des biologistes, Syndicat des laboratoires de biologie clinique, Syndicat des médecins libéraux, Union dentaire, Conseil national de l'ordre des chirurgiens-dentistes, Conseil national de l'ordre des masseurs-kinésithérapeutes ja Conseil national de l'ordre des infirmiers

Vastaajat: Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation ja Premier ministre

Tuomiolauselma

Ammattipätevyyden tunnustamisesta 7.9.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 20.11.2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2013/55/EU, 4 f artiklan 6 kohtaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä lainsäädännölle, jossa sallitaan mahdollisuus osittaiseen oikeuteen harjoittaa jotakin niistä ammateista, jotka kuuluvat kyseisen direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna, III osaston III luvun säännösten mukaiseen ammattipätevyyden automaattiseen tunnustamisjärjestelmään.

⁽¹⁾ EUVL C 77, 9.3.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 25.2.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luxembourg) – XI v. Caisse pour l'avenir des enfants

(Asia C-129/20) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Sosiaalipolitiikka – Direktiivi 2010/18/EU – Vanhempainvapaata koskeva tarkistettu puitesopimus – Kansallinen säännöstö, jonka mukaan vanhempainvapaan myöntäminen edellyttää työskentelyä työpaikassa ja tämän perusteella kyseisen työntekijän pakollista kuulumista asianomaisen sosiaaliturvajärjestelmän piiriin lapsen syntymähetkellä)

(2021/C 138/15)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Pääasian asianosaiset

Valittaja: XI

Vastapuoli: Caisse pour l'avenir des enfants

Tuomiolauselma

BUSINESSEUROPE:n, UEAPME:n, CEEP:n ja EAY:n tekemän vanhempainvapaata koskevan tarkistetun puitesopimuksen täytäntöönpanosta ja direktiivin 96/34/EY kumoamisesta 8.3.2010 annetun neuvoston direktiivin 2010/18/EU liitteenä olevan vanhempainvapaata koskevan 18.6.2009 tehdyn (tarkistetun) puitesopimuksen 1 lausekkeen 1 kohtaa, 1 lausekkeen 2 kohtaa, 2 lausekkeen 1 kohtaa sekä 3 lausekkeen 1 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa asetetaan vanhempainvapaa-oikeuden myöntämisen edellytykseksi se, että asianomainen vanhempi on työskennellyt työpaikassa vähintään 12 kuukauden yhtäjaksoisen ajanjakson ajan välittömästi ennen vanhempainvapaan alkamista. Nämä lausekkeet ovat sitä vastoin esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa asetetaan vanhempainvapaa-oikeuden myöntämisen edellytykseksi se, että vanhemmalla on työntekijän asema lapsensa syntymä- tai adoptiohetkellä.

(¹) EUVL C 191, 8.6.2020.

Unionin tuomioistuimen määräys (kymmenes jaosto) 14.1.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Curtea de Apel București – Romania) – Krakvet sp. z o.o. sp.k. v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București ja Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Asia C-108/19) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Direktiivi 2006/112/EY – 33 artikla – Verollisten liiketoimien suorittamispaikan määrittäminen – Kuljetettavien tavaroiden luovutus – Luovuttajan tai jonkun muun tämän puolesta lähettämien tai kuljettamien tavaroiden luovutus – Myynti internetsivustolla – Tavaroiden kuljetussopimus, jonka hankkija on tehnyt luovuttajan ehdottaman yhtiön kanssa)

(2021/C 138/16)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel București

Asianosaiset

Valittaja: Krakvet sp. z o.o. sp.k.

Vastapuolet: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București ja Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Määräysosa

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston asetuksen 2006/112/EY 33 artiklaa on tulkittava siten, että kun jäsenvaltioon sijoittautunut luovuttaja myy tavaroita internetsivustolla toisessa jäsenvaltiossa oleville hankkijoille, jotka valitsevat tavaroiden kuljettamista varten luovuttajan tarjoamien lähettämisvaihtoehtojen mukaisesti yhtiön, jota ehdotetaan kyseisellä sivustolla ja jonka kanssa hankkijat tekevät erillisen sopimuksen siihen sopimukseen nähden, jonka ne ovat tehneet luovuttajan kanssa tavaroiden hankinnasta, on katsottava, että tavarat on kuljettanut luovuttaja tai joku muu tämän puolesta kyseisessä 33 artiklassa tarkoitetulla tavalla, jos luovuttajalla on merkittävä rooli kyseisten tavaroiden kuljettamisen keskeisten vaiheiden käynnistämisessä ja järjestämisessä, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkistettava ottaen huomioon kaikki pääasian kannalta merkitykselliset seikat.

(¹) EUVL C 172, 20.5.2019.

Unionin tuomioistuimen määräys (yhdeksäs jaosto) 20.1.2021 – Valittajina CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA ja Coopbox Eastern s.r.o. ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-706/19 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla – Kilpailu – Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt – Elintarvikkeiden vähittäiskaupassa käytettävien pakkausten markkinat – Perusteluihin kohdistuva valitus – Valitus, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat)

(2021/C 138/17)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittajat: CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA ja Coopbox Eastern s.r.o. (edustajat: aluksi S. Bariatti, E. Cucchiara ja A. Cutrupi, avvocati, sitten E. Cucchiara, avvocato)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi P. Rossi ja T. Vecchi, sitten P. Rossi, G. Conte ja C. Sjödin)

Määräysosa

- 1) Valitus jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.
- 2) CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA ja Coopbox Eastern s.r.o. vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 383, 11.11.2019.

Unionin tuomioistuimen määräys (kymmenes jaosto) 14.1.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgaria) – rikosasia, jossa vastaajina ovat UC ja TD

(Asia C-769/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa – Direktiivi 2012/13/EU – Tiedonsaantioikeus rikosoikeudellisissa menettelyissä – 6 artikla – Epäiltyjen ja syytettyjen oikeus saada tietoja heidän oikeuksistaan – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan toinen kohta – Asian käsittely kohtuullisessa ajassa – Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään oikeudellisen menettelyn keskeyttämisestä tuomioistuimen toteamien syytekirjelmässä olevien puutteiden takia – Asia palauttaminen syyttäjälle uuden syytekirjelmän laatimiseksi – Hyväksyttävyyys)

(2021/C 138/18)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Spetsializiran nakazatelen sad

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

UC ja TD

Spetsializirana prokuraturan osallistuessa asian käsittelyyn

Määräysosa

Tiedonsaantioikeudesta rikosoikeudellisissa menettelyissä 22.5.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/13/EU 6 artiklan 1, 3 ja 4 kohtaa, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan toista kohtaa, unionin oikeuden ensisijaisuuden periaatetta ja oikeutta ihmisarvon kunnioitukseen on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä kansalliselle lainsäädännölle, joka ei puutteellisen syytekirjelmän, jonka sisältö on epäselvä, puutteellinen tai ristiriitainen, tapauksessa mahdollista missään tapauksessa näiden puutteiden korjaamista korjauksilla, jotka syyttäjä tekee tuomioistuimen valmisteluistunnossa, jossa puutteet on todettu, ja jossa sen sijaan veloitetaan tuomioistuin keskeyttämään oikeudellinen menettely ja palauttamaan asia syyttäjälle uuden syytekirjelmän laatimiseksi.

(¹) EUVL C 27, 27.1.2020.

Unionin tuomioistuimen määräys (kymmenes jaosto) 14.1.2021 – Valittajana Camelia Manéa ja muuna osapuolena CdT

(Asia C-892/19 P) (¹)

(Muutoksenhaku – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla – Henkilöstö – Väliaikainen toimihenkilö – Määräaikainen työsopimus – Työsopimuksen uusimatta jättämistä koskeva päätös – Päätös on peruutettu ja on tehty työsopimuksen uusimatta jättämistä koskeva uusi päätös, joka on voimassa ensimmäisen päätöksen tekemisajankohdasta lukien – Kumoamis- ja vahingonkorvauskanne – Valitus, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi perusteeton)

(2021/C 138/19)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Camelia Manéa (edustaja: M.-A. Lucas, avocat)

Muu osapuoli: Euroopan unionin elinten käännöskeskus (CdT) (asiamiehet: M. Garnier ja J. Rikkert, avustajanaan B. Wägenbaur, avocat)

Määräysosa

- 1) Valitus hylätään, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja koska se on osittain selvästi perusteeton.
- 2) Camelia Manéa veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 161, 11.5.2020.

Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 21.1.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal du travail de Nivelles – Belgia) – UF v. Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d’assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti) ja Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

(Asia C-105/20) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta ja 94 artikla – Ennakkoratkaisupyyntöön esittämistä koskeva päätös – Tietojen puuttuminen syistä, joiden vuoksi vastaus ennakkoratkaisukysymyksiin on tarpeen pääasian ratkaisemiseksi – Ennakkoratkaisupyyntöön tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2021/C 138/20)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal du travail de Nivelles

Asianosaiset

Kantaja: UF

Vastaajat: Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d’assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti) ja Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

Määräysosa

Tribunal du travail de Nivellesin (Nivellesin työoikeudellisten asioiden alioikeus, Belgia) 3.2.2020 tekemällä päätöksellä esittämän ennakkoratkaisupyyntöön tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.

⁽¹⁾ EUVL C 175, 25.5.2020.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sofiyski rayonen sad (Bulgaria) on esittänyt 23.9.2020 – Ts.M.Ts ja T. M.M.

(Asia C-455/20)

(2021/C 138/21)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sofiyski rayonen sad

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Ts.M.Ts ja T.M.M.

Unionin tuomioistuimen kuudennen jaoston puheenjohtajan 27.1.2021 antamalla määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Espanja) on esittänyt 11.12.2020 – Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio (ASADE) v. Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón

(Asia C-676/20)

(2021/C 138/22)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Aragón

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio (ASADE)

Vastaaja: Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko unionin oikeuden – eli SEUT 49 artiklan⁽¹⁾ ja 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU⁽²⁾ 76 ja 77 artiklan (yhdessä 74 artiklan ja liitteen XIV kanssa) – kanssa yhteensopivana pitää sellaista kansallista lainsäädäntöä, jonka mukaan hankintaviranomaiset voivat tehdä voittoa tavoittelemattomien yksityisten yksiköiden – myös muiden kuin vapaaehtoisyhteenliittymien – kanssa järjestelyjä kaikenlaisten sosiaalipalvelujen tarjoamisesta henkilöille kustannusten korvaamista vastaan julkisista hankinnoista annetussa direktiivissä [2014/24/EU] säädettyjä menettelyjä noudattamatta ja ennakoidusta arvosta riippumatta, kun tämä perustuu pelkästään siihen, että kyseiset järjestelyt on luonnehdittu etukäteen muiksi kuin sopimuksiksi?
- 2) Voidaanko unionin oikeuden – eli SEUT 49 artiklan ja 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU 76 ja 77 artiklan (yhdessä 74 artiklan ja liitteen XIV kanssa) – kanssa yhteensopivana pitää sellaista kansallista lainsäädäntöä, jonka nojalla yleishyödyllisten terveydenhoito- tai sosiaalipalvelujen tarjoamisessa voidaan jättää noudattamatta julkisia hankintoja koskevaa lainsäädäntöä käyttämällä yhteistoimintajärjestelyä, jolla täydennetään viranomaisen omilla resursseillaan tarjoamia palveluja tai korvataan ne, mutta ei siitä syystä, että tämä järjestely soveltuu parhaiten kyseisten palvelujen tarkoituksenmukaiseen tarjoamiseen, vaan sellaisten tiettyjen sosiaalipoliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi, jotka vaikuttavat palvelujen tarjoamistapaan tai joita edellytetään palveluntarjoajalta, jotta se voidaan valitaan suorittamaan kyseisiä palveluja, ja onko näin silloinkin, kun noudatetaan julkisuus-, kilpailu- ja avoimuusperiaatteita?
- 3) Jos edellä esitettyyn kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko unionin oikeuden – eli edellä mainittujen oikeussääntöjen ja palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY⁽³⁾ 15 artiklan 2 kohdan b alakohdan – kanssa yhteensopivana pitää sitä, että kyseinen toimintajärjestely on varattu yksinomaisesti ja muut poissulkevasti voittoa tavoittelemattomille yksiköille (myös muille kuin vapaaehtoisyhteenliittymille), silloinkin, kun noudatetaan avoimuus- ja julkisuusperiaatteita?
- 4) Kun otetaan huomioon palveludirektiivin [2006/123/EY] 15 artiklan 2 kohdan b alakohta, onko sitä, että hankintaviranomaisille annetaan harkintavalta turvautua yhteistoimintajärjestelyyn antaakseen sosiaali- ja terveydenhoitopalvelujen hallinnoinnin voittoa tavoittelemattomien yksiköiden tehtäväksi, tulkittava niin, että yksikön oikeudellinen muoto määrää, pääseekö se tarjoamaan näitä palveluja? Jos tähän kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko tässä kyseessä olevan kaltaista kansallista lainsäädäntöä pitää palveludirektiivin 15 artiklan 7 kohdan mukaisena, kun jäsenvaltio ei ole ilmoittanut komissiolle, että kyseiseen lainsäädäntöön on sisällytetty oikeudellista muotoa koskeva vaatimus?
- 5) Jos edellisiin kysymyksiin vastataan myöntävästi, onko SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaa, julkisista hankinnoista annetun direktiivin [2014/24/EU] 76 ja 77 artiklaa (yhdessä 74 artiklan ja liitteen XIV kanssa) ja palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY 15 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että niiden perusteella hankintaviranomainen voi voittoa tavoittelemattomien yksiköiden (myös muiden kuin vapaaehtoisyhteenliittymien), joiden kanssa se sopii kaikenlaisten sosiaalipalvelujen – myös muiden kuin mainitun direktiivin 2 artiklan 2 kohdan j alakohdassa lueteltujen palvelujen – tarjoamisesta henkilöille, valitsemiseksi sisällyttää valintaperusteisiin vaatimuksen sijoittautumisesta sille paikkakunnalle tai maantieteelliselle alueelle, jossa palvelua tarjotaan?

⁽¹⁾ EUVL 2012, C 326, s. 47.

⁽²⁾ EUVL 2014, L 94, s. 65. (julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta annettu direktiivi)

⁽³⁾ EUVL 2006, L 376, s. 36.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court (Irlanti) on esittänyt 4.1.2021 – FS v. Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment Affairs ja Minister for Social Protection

(Asia C-3/21)

(2021/C 138/23)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court

Pääasian asianosaiset

Valittaja: FS

Vastapuolet: Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment Affairs ja Minister for Social Protection

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kuuluuko asetuksen N:o 883/2004⁽¹⁾ 81 artiklaan sisältyvään hakemuksen käsitteeseen jatkuva tilanne, jossa henkilö saa määräajoin maksettavaa etuutta ensimmäisestä jäsenvaltiosta (jos toisen jäsenvaltion olisi oikeasti maksettava kyseinen etuus), joka kerta, kun tällaista etuutta maksetaan, senkin jälkeen, kun alkuperäinen hakemus on jätetty ja ensimmäinen jäsenvaltio on tehnyt alkuperäisen päätöksen etuuden myöntämisestä?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko olosuhteissa, joissa sosiaaliturvaetuutta koskeva hakemus tehdään virheellisesti kotijäsenvaltiolle kun se olisi pitänyt tehdä toiselle jäsenvaltiolle, asetuksen N:o 883/2004 81 artiklan mukaista toisen jäsenvaltion velvollisuutta (etenkin velvollisuutta katsoa, että kotijäsenvaltiolle toimitettu hakemus on jätetty määräajan kuluessa toisessa jäsenvaltiossa) tulkittava siten, että se on täysin riippumaton hakijan velvollisuudesta ilmoittaa oikeat tiedot asuinpaikastaan asetuksen N:o 883/2004 76 artiklan 4 kohdan mukaisesti, jolloin toisen jäsenvaltion on hyväksyttävä, että kotijäsenvaltiolle virheellisesti tehty hakemus on jätetty määräajan kuluessa 81 artiklan nojalla, vaikka hakija ei ole ilmoittanut oikeita tietoja asuinpaikastaan 76 artiklan 4 kohdan mukaisesti määräajassa, josta toisen jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään hakemuksen jättämiselle?
- 3) Seuraako unionin oikeuteen sisältyvästä tehokkuuseriaatteesta, että oikeus unionin oikeudesta johtuviin oikeuksiin on tehoton pääasian oikeudenkäynnissä kyseessä olevien kaltaisissa olosuhteissa (etenkin olosuhteissa, joissa vapaata liikkuvuutta koskevia oikeuksiaan käyttävä unionin kansalainen ei noudata 76 artiklan 4 kohdan mukaista velvollisuuttaan ilmoittaa kotijäsenvaltion sosiaaliturvaviranomaisille asuinjäsenvaltionsa vaihtumisesta) jäsenvaltion, jossa vapaata liikkuvuutta koskevaa oikeutta käytetään, kansalliseen lainsäädäntöön sisältyvän sellaisen vaatimuksen seurauksena, jonka mukaan lapsilisän taannehtiva maksaminen edellyttää, että unionin kansalainen hakee tällaista etuutta toisessa jäsenvaltiossa sen kansallisessa lainsäädännössä säädetystä 12 kuukauden määräajassa?

⁽¹⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004 (EUVL 2004, L 166, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supreme Court (Irlanti) on esittänyt 14.1.2021 – SRS ja AA v. Minister for Justice and Equality

(Asia C-22/21)

(2021/C 138/24)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court

Pääasian asianosaiset

Valittajat: SRS ja AA

Vastapuoli: Minister for Justice and Equality

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko direktiivin 2004/38/EY⁽¹⁾ 3 artiklassa käytetty käsite "[asui] samassa taloudessa [unionin kansalaisen] kanssa" määritellä siten, että sitä voitaisiin soveltaa yleisesti koko unionin alueella, ja jos voidaan, niin mikä tämä määritelmä on?
- 2) Jos kyseistä käsitettä ei voida määritellä, minkä perusteiden mukaisesti tuomareiden on arvioitava näyttöä, jotta kansalliset tuomioistuimet voivat päättää tiettyjen tekijöiden vakiintuneen luettelon mukaisesti, kuka asuu tai kuka ei asu samassa taloudessa unionin kansalaisen kanssa vapaata liikkuvuutta sovellettaessa?

⁽¹⁾ Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY (EUVL 2004, L 158, s. 77).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sofiyski gradski sad (Bulgaria) on esittänyt 4.2.2021 –
Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on KT**

(Asia C-71/21)

(2021/C 138/25)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sofiyski gradski sad

Etsitty henkilö

KT

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan unionin sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä Euroopan unionin jäsenvaltioiden sekä Islannin ja Norjan välisestä luovutusmenettelystä tehdyn sopimuksen 1 artiklan 2 ja 3 kohdan perusteella mahdollista antaa samassa asiassa uusi pidätysmääräys syytetoimenpiteitä varten sellaista henkilöä vastaan, jonka luovutuksesta Euroopan unionin jäsenvaltio on kieltäytynyt sopimuksen 1 artiklan 3 kohdan perusteella, luettuna yhdessä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 8 artiklan kanssa?
- 2) Onko Euroopan unionin sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä Euroopan unionin jäsenvaltioiden sekä Islannin ja Norjan välisestä luovutusmenettelystä tehdyn sopimuksen 1 artiklan 3 kohdan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 21 artiklan 1 kohdan ja 67 artiklan 1 kohdan sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 6 artiklan ja 45 artiklan 1 kohdan perusteella mahdollista, että jäsenvaltio, jolle pidätysmääräys on osoitettu, tekee uuden päätöksen asiassa, kun toinen jäsenvaltio on samassa asiassa kieltäytynyt luovuttamasta asianomaista henkilöä syytetoimenpiteitä varten, sen jälkeen kun etsitty henkilö on käyttänyt oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen ja muuttanut luovutuksesta kieltäytyneestä valtiosta valtioon, jolle uusi pidätysmääräys on osoitettu?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Augstākā tiesa (Senāts) (Latvia) on esittänyt 4.2.2021 – SIA
"PRODEX" v. Valsts ieņēmumu dienests**

(Asia C-72/21)

(2021/C 138/26)

Oikeudenkäyntikieli: *latvia*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākā tiesa (Senāts)

Pääasian asianosaiset

Ensimmäisen oikeusasteen kantaja ja kassaatioasian valittaja: SIA "PRODEX"

Ensimmäisen oikeusasteen vastaaja ja kassaatioasian vastapuoli: Valsts ieņēmumu dienests

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87⁽¹⁾ liitteeseen I, sellaisena kuin se on muutettuna 27.9.2011 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 1006/2011,⁽²⁾ sisältyvää yhdistettyä nimikkeistöä tulkittava siten, että yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 4418 20 voivat sisältyä ovien kehykset, karmit ja kynnykset erillisinä tavaroina?
- 2) Kun huomioon otetaan tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 27.9.2011 annetun komission asetuksen (EU) N:o 1006/2011 liitteessä I olevan ensimmäisen osan I osaston A kohtaan sisältyvien yhdistetyn nimikkeistön yleisten tulkintasääntöjen 2 säännön a kohdan ensimmäinen virke, voivatko yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 4418 20 sisältyä myös viimeistelemättömät ovien kehykset, ovenkarmit, ovilevyt ja kynnykset, edellyttäen että niillä on täydellisten ja valmiiden ovien kehysten, ovenkarmien ja kynnysten olennaiset ominaisuudet?
- 3) Onko pääasiassa riidanalaiset puulevyt ja -listat, joilla on tietty muoto ja viimeistelty ulkoasu, jotka osoittavat objektiivisesti niiden olevan tarkoitettu käytettäväksi ovien, ovien kehysten, ovenkarmien ja kynnysten valmistukseen, mutta jotka on lyhennettävä ennen oven asennusta pituudeltaan sopiviksi ja joihin on tehtävä reikiä kiinnittämistä varten sekä tarvittaessa saranoita ja lukkoja varten, luokiteltava yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 4418 20 vai varsinaisten levyjen tai listojen ominaisuuksien perusteella nimikkeisiin 4411 ja 4412?

⁽¹⁾ EYVL 1987, L 256, s. 1.

⁽²⁾ Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 27.9.2011 annettu komission asetus (EU) N:o 1006/2011 (EUVL 2011, L 282, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administratīvā apgabaltiesa (Latvia) on esittänyt 1.2.2021 – AS
"PrivatBank", A, B ja Unimain Holdings Limited v. Finanšu un kapitāla tirgus komisija**

(Asia C-78/21)

(2021/C 138/27)

Oikeudenkäyntikieli: *latvia*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administratīvā apgabaltiesa

Pääasian asianosaiset

Kantajat: AS "PrivatBank", A, B ja Unimain Holdings Limited

Vastaaja: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 63 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuina pääomanliikkeinä pitää myös rahoituslainoja ja -luottoja sekä rahalaitosten (ml. pankit) [EY:n] perustamissopimuksen 67 artiklan täytäntöönpanosta 24.6.1988 annetun neuvoston direktiivin 88/361/EY⁽¹⁾ liitteessä I mainittuja shekki- ja talletustilejä koskevia toimia?
- 2) Onko rajoitus (joka ei perustu suoraan jäsenvaltion lainsäädäntöön), jonka jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on määrännyt tietyille luottolaitokselle ja jolla sitä kielletään ryhtymässä liikesuhteisiin ja velvoitetaan se lopettamaan jo olemassa olevat liikesuhteet sellaisten henkilöiden kanssa, jotka eivät ole Latvian tasavallan kansalaisia, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 63 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltion toimenpide ja merkitseekö se näin ollen kyseisessä määräyksessä tunnustetun pääomien vapaata liikkuvuutta jäsenvaltioiden välillä koskevan periaatteen rajoitusta?
- 3) Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 63 artiklan 1 kohdassa taatun pääomien vapaan liikkuvuuden rajoitus perusteltavissa rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta 20.5.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849⁽²⁾ 1 artiklassa säädetyllä tavoitteella estää unionin rahoitusjärjestelmän käyttö rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen?
- 4) Onko jäsenvaltion valitsema keino – tietyille luottolaitokselle asetettu velvoite olla ryhtymättä liikesuhteisiin ja lopettaa jo olevat liikesuhteet sellaisten henkilöiden kanssa, jotka eivät ole tietyn jäsenvaltion (Latvian tasavalta) kansalaisia – asianmukainen keino saavuttaa rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta 20.5.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 1 artiklassa säädetty tavoite, ja onko sen näin ollen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 65 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu poikkeus?

⁽¹⁾ EYVL 1988, L 178, s. 5.

⁽²⁾ EUVL 2015, L 141, s. 73.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal du travail de Liège (Belgia) on esittänyt 15.2.2021 – VW v. Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

(Asia C-92/21)

(2021/C 138/28)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal du travail de Liège

Pääasian asianosaiset

Valittaja: VW

Vastapuoli: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko turvapaikanhakijan, jota on kehoitettu pyytämään kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa käsittelyä toisessa jäsenvaltiossa, käytettävissä oleva kansallisessa lainsäädännössä säädetty oikeussuojakeino, jolla ei ole lykkäävää vaikutusta ja jolla voi olla lykkäävä vaikutus vain siinä tapauksessa, että välittömästi uhkaavan siirron vuoksi kyseessä on vapaudenmenetys, Dublin III -asetuksen ⁽¹⁾ 27 artiklassa tarkoitettu tehokas oikeussuojakeino?

Onko Dublin III -asetuksen 27 artiklassa tarkoitettu tehokas oikeussuojakeino ymmärrettävä siten, että sillä estetään ainoastaan määrätyn siirtotoimenpiteen pakkotäytäntöönpano siirtopäätöstä koskevan muutoksenhaun käsittelyn ajaksi, vai kielletäänkö sillä kaikki maastapoistamista valmistelevat toimenpiteet, kuten siirtäminen sellaisten turvapaikanhakijoiden, joita on kehoitettu pyytämään turvapaikkahakemuksensa käsittelyä jossakin toisessa Euroopan maassa, paluumatkan järjestävään keskukseseen?

⁽¹⁾ Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 604/2013 (EUVL 2013, L 182, s. 31).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Bremen (Saksa) on esittänyt 16.2.2021 – DM v. CTS Eventim AG & Co. KGaA

(Asia C-96/21)

(2021/C 138/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Bremen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: DM

Vastaaja: CTS Eventim AG & Co. KGaA

Ennakkoratkaisukysymys

Onko 25.10.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU ⁽¹⁾ 16 artiklan l alakohtaa tulkittava siten, että peruuttamisoikeuden poissulkemiseen riittää, että elinkeinonharjoittaja ei suorita kuluttajalle suoraan vapaa-ajanpalvelua vaan myy kuluttajalle pääsyoikeuden tällaiseen palveluun?

⁽¹⁾ Kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta 25.10.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, (EUVL 2011, L 304, s. 64).

Kanne 26.2.2021 – Tšekin tasavalta v. Puolan tasavalta

(Asia C-121/21)

(2021/C 138/30)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Tšekin tasavalta (asiamiehet: M. Smolek, L. Dvořáková ja J. Vlácil)

Vastaaja: Puolan tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- toteaa, että Puolan tasavalta
 - ei ole noudattanut direktiivin 2011/92 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 ja 2 kohdan, luettuna yhdessä mainitun direktiivin 4 artiklan 4–6 kohdan, 5 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 6, 7, 8 ja 9 artiklan kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se on sallinut ruskohiilen louhinnan ilman ympäristövaikutusten arviointia
 - ei ole noudattanut direktiivin 2011/92 6 artiklan 2–7 kohdan, 7 artiklan 5 kohdan, 8 ja 9 artiklan ja 11 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on sallinut kyseisen yleisön sulkemisen menettelyyn, jossa kaivostoiminnalle myönnettiin lupa, ulkopuolelle
 - ei ole noudattanut direktiivin 2011/92 11 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on todennut, että ympäristövaikutusten arviointia koskeva päätös on välittömästi täytäntöönpanokelpoinen
 - ei ole noudattanut direktiivin 2000/60 ⁽²⁾ 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja b alakohdan ii alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole sisällyttänyt ympäristövaikutusten arviointia koskevaan päätökseen mahdollista noudatettavaa menettelyä, jos kyseisille vesimuodostumille ei myönnetä poikkeuksia direktiivin 2000/60 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti
 - ei ole noudattanut direktiivin 2011/92 6 artiklan 2–7 kohdan, 7 artiklan 1, 2 ja 5 kohdan ja 8 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole sallinut kyseisen yleisön ja Tšekin tasavallan osallistumista menettelyyn, jossa kaivostoiminnalle myönnettiin lupa vuoteen 2026 saakka
 - ei ole noudattanut direktiivin 2011/92 9 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole julkaissut kaivostoiminnalle vuoteen 2026 saakka myönnettyä lupaa eikä toimittanut sitä Tšekin tasavallalle ymmärrettävässä muodossa
 - ei ole noudattanut direktiivin 2011/92 11 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole sallinut kaivostoiminnalle vuoteen 2026 saakka myönnetyn luvan oikeudellista valvontaa
 - ei ole noudattanut direktiivin 2003/4 ⁽³⁾ 7 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole julkaissut kaivostoiminnalle vuoteen 2026 saakka myönnettyä lupaa
 - ei ole noudattanut SEU 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vilpittömän yhteistyön periaatetta, koska se ei ole toimittanut kaikkia menettelyyn, jossa kaivostoiminnalle myönnettiin lupa vuoteen 2026 saakka, liittyviä tietoja
 - ei ole noudattanut direktiivin 2011/92 4 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole ottanut riittäväällä tavalla huomioon ympäristövaikutusten arviointia koskevaa päätöstä kaivostoiminnalle vuoteen 2026 saakka myönnetyn luvan osalta
 - ei ole noudattanut direktiivin 2011/92 8a artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole määrännyt riittävästä ympäristöehdoista kaivostoiminnalle vuoteen 2026 asti myönnetyssä luvassa
- velvoittaa Puolan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esittää kanteensa tueksi perusteita, jotka liittyvät direktiivin 2011/92, direktiivin 2000/60, direktiivin 2003/4 ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (vilpittömän yhteistyön periaate) rikkomiseen.

1. Puolan tasavalta on ottanut käyttöön lainsäädännön, jonka mukaan on mahdollista pidentää kuudella vuodella kaivostoiminnan lupaa arvioimatta ympäristövaikutuksia ja jonka mukaan kaivostoimintaa koskevan luvan myöntämismenettely on yleensä salainen. Näin tehdessään se on rikkonut direktiiviä 2011/92.
2. Puolan tasavalta on rikkonut direktiiviä 2011/02, koska se on todennut, että päätös ympäristöehdoista, joita sovelletaan Turówin kaivoksen laajentamista ja kaivostoiminnan jatkamista vuoteen 2044 sakkaa koskevaan hankkeeseen, on välittömästi täytäntöönpanokelpoinen, ja sulki näin ollen pois tehokkaan oikeussuojan tätä päätöstä vastaan. Lisäksi Puolan tasavalta rikkoi direktiiviä 2000/60 siltä osin kuin päätös ympäristöehdoista ei kata riittävällä tavalla hankkeen koko kestoa siltä osin, kuinka kaivostoiminta vaikuttaa vesimuodostelmien tilanteeseen.
3. Puolan tasavalta on rikkonut direktiiviä 2011/92, koska se on estänyt kyseistä yleisöä ja Tšekin tasavaltaa osallistumasta menettelyyn, joka koski lopullisen toimintaluvan myöntämistä Turówin ruskohiilikaivokselle vuoteen 2026 saakka, koska se ei ole julkaissut myönnettyä lupaa ja on toimittanut sen Tšekin tasavallalle epätäydellisenä ja myöhässä, koska Puolan lainsäädäntö estää kyseistä yleisöä valvomasta tätä lupaa, ja myös koska tässä luvassa ei oteta asianmukaisesti huomioon ympäristövaikutusten arviointia. Puolan tasavalta on menettelyllään rikkonut myös direktiiviä 2003/4 ja loukannut SEU 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vilpittömän yhteistyön periaatetta.

⁽¹⁾ Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13.12.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/92/EU (EUVL 2012, L 26, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisön vesipolitiikan puitteista 23.10.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY (EYVL 2000, L 327, s. 1).

⁽³⁾ Ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta 28.1.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/4/EY (EYVL 2003, L 41, s. 26).

Kanne 11.3.2021 – Unkari v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-156/21)

(2021/C 138/31)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: Unkari (asiamiehet: M. Z. Fehér ja M. M. Tátrai)

Vastaaja: Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa yleisestä ehdollisuusjärjestelmästä unionin talousarvion suojaamiseksi 16.12.2020 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2020/2092 ⁽¹⁾.

Toissijaisesti se vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa asetuksen 2020/2092

— 4 artiklan 1 kohdan

— 4 artiklan 2 kohdan h alakohdan

- 5 artiklan 2 kohdan
- 5 artiklan 3 kohdan toiseksi viimeisen virkkeen
- 5 artiklan 3 kohdan viimeisen virkkeen
- 6 artiklan 3 ja 8 kohdan.

Lisäksi se vaatii, että unionin tuomioistuin

- velvoittaa Euroopan parlamentin ja neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Ensimmäinen väite – Asetuksen oikeusperusta ei ole asianmukainen, asetukselta puuttuu asianmukainen oikeusperusta

Riitautetun asetuksen oikeusperustaksi ilmoitettu SEUT 322 artiklan 1 kohdan a alakohdassa unionin lainsäätävä valtuutetaan antamaan säännökset unionin talousarvion toimeenpanemiseksi, mutta asetuksessa ei ole tällaisia säännöksiä. Tästä johtuen asetukselta puuttuu asianmukainen oikeusperusta.

2. Toinen väite – SEU 7 artiklan ja siihen liittyen SEU 4 artiklan 1 kohdan, SEU 5 artiklan 2 kohdan, SEU 13 artiklan 2 kohdan ja SEUT 269 artiklan rikkominen

Riitautetulla asetuksella käyttöön otetulla menettelyllä on haluttu toteuttaa SEU 7 artiklassa tarkoitettu menettely sellaisessa erityisessä asiayhteydessä, johon SEU 7 artikla ei anna mahdollisuutta. Riitautetulla asetuksella rikotaan ja kierretään SEU 7 artiklaa ottamalla käyttöön rinnakkaismenettely samalla kun asetuksella käyttöön otetulla menettelyllä rikotaan SEU 4 artiklan 1 kohdassa vahvistettua toimivallanjakoa, SEU 5 artiklan 2 kohdassa vahvistettuja toimivallan rajoja ja SEU 13 artiklan 2 kohdassa vahvistettua toimielinten välisen tasapainon periaatetta sekä unionin tuomioistuimen toimivallan osalta SEUT 269 artiklaa.

3. Kolmas väite – Unionin yleisiksi oikeusperiaatteiksi tunnustettujen oikeusvarmuuden periaatteen ja oikeussääntöjen selkeyttä koskevan vaatimuksen rikkominen

Riitautetussa asetuksessa käytettyjä peruskäsitteitä ei ole määritelty, eikä osaa niistä voida myöskään määritellä yhdenmukaisesti, minkä vuoksi ne eivät sovellu asetuksen perusteella hyväksytyjen sääntöjen ja toimenpiteiden perusteeksi eivätkä siihen, että jäsenvaltiot kykenisivät asianmukaisella varmuudella yksilöimään sen, mitä odotuksia niiden oikeusjärjestykseen ja viranomaisten toimintaan kohdistuu asetuksen perusteella. Tämän lisäksi asetuksen muut yksittäiset säännökset johtavat erikseen ja yhdessä sellaiseen oikeudelliseen epävarmuuteen asetuksen soveltamisessa, joka johtaa unionin yleisiksi oikeusperiaatteiksi tunnustettujen oikeusvarmuuden periaatteen ja oikeussääntöjen selkeyttä koskevan vaatimuksen loukkaamiseen.

4. Neljäs väite – Asetuksen 4 artiklan 1 kohdan kumoaminen

Riitautetun asetuksen 4 artiklan 1 kohta antaa mahdollisuuden toimenpiteiden toteuttamiseen tilanteessa, jossa unionin talousarvio tai unionin varainhoidolliset intressit ovat vaarassa; konkreettisen haitan tai kielteisen vaikutuksen puuttuessa asetuksen perusteella toteutettavien toimenpiteiden soveltamista voidaan pitää suhteettomana, minkä lisäksi kyseisellä säännöksellä loukataan oikeusvarmuuden periaatetta.

5. Viides väite – Asetuksen 4 artiklan 2 kohdan h alakohdan kumoaminen

Riitautetun asetuksen 4 artiklan 2 kohdassa annetaan myös mahdollisuus muissa tilanteissa tai kun kyse on viranomaisten toimista, jotka ovat merkityksellisiä unionin talousarvion moitteettoman varainhoidon tai unionin taloudellisten etujen suojaamisen kannalta, oikeusvaltioperiaatteen loukkaamisen toteuttamiseen ja toimenpiteiden toteuttamiseen, millä loukataan oikeusvarmuuden periaatetta, koska rangaistavaksi katsottavaa menettelyä ja tilanteita ei ole täsmällisesti määritelty.

6. Kuudes väite – Asetuksen 5 artiklan 2 kohdan kumoaminen

Riitautetun asetuksen 5 artiklan 2 kohdan mukaan silloin, kun jäsenvaltioon kohdistetaan toimenpiteitä, eli siltä viedään unionin talousarviosta myönnettävät varat, tämä ei vapauta kyseisen jäsenvaltion hallitusta velvollisuudestaan jatkaa sellaisten ohjelmien loppukäyttäjien rahoitusta sen mukaisesti kuin se on aiemmin myönnetty. Yhtäältä tämä on ristiriidassa asetuksen oikeusperustan kanssa, koska näin perustetaan jäsenvaltion talousarvioon kohdistuva velvoite, ja toisaalta sillä rikotaan budjettivajetta koskevia unionin oikeussääntöjä ja jäsenvaltioiden yhdenvertaisuuden periaatetta.

7. Seitsemäs väite – Asetuksen 5 artiklan 3 kohdan kolmannen virkkeen kumoaminen

Riitautetun asetuksen 5 artiklan 3 kohdan kolmannen virkkeen mukaan oikeusvaltion periaatteiden rikkomisen luonne, kesto, vakavuus ja laajuus on otettava asianmukaisesti huomioon, mikä merkitsee kysymystä oikeusvaltioperiaatteen todetun rikkomisen ja unionin talousarvioon tai unionin varainhoidollisiin intresseihin kohdistuvan konkreettisen haitan välisestä suhteesta, minkä vuoksi virke on ristiriidassa asetuksen oikeusperustan sekä SEU 7 artiklan kanssa, minkä lisäksi oikeusvarmuuden periaatetta loukkaa se, ettei toimenpiteitä ole määritelty riittävän täsmällisesti.

8. Kahdeksas väite – Asetuksen 5 artiklan 3 kohdan viimeisen virkkeen kumoaminen

Riitautetun asetuksen 5 artiklan 3 kohdan viimeisen virkkeen mukaan toteutettavat toimenpiteet on *mahdollisuuksien mukaan* kohdistettava sellaisiin unionin toimiin, joihin oikeusvaltioperiaatteiden rikkominen vaikuttaa, mikä ei takaa sitä, että yksittäistapauksessa todetun oikeusvaltioperiaatteen rikkomisen ja toteutettavien toimenpiteiden välillä on välitön yhteys, minkä vuoksi kyseessä on sekä suhteellisuusperiaatteen – sillä yksittäistapauksessa todetun oikeusvaltioperiaatteen rikkomisen ja toteutettavien toimenpiteiden välistä yhteyttä ei ole asianmukaisesti määritelty – sekä oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen.

9. Yhdeksäs väite – Asetuksen 6 artiklan 3 ja 8 kohdan kumoaminen

Riitautetun asetuksen 6 artiklan 3 ja 8 kohdan mukaan komissio ottaa arvioinnissaan huomioon käytettävissä olevista lähteistä saatavat asiaankuuluvat tiedot, mukaan lukien unionin toimielinten, muiden asiaankuuluvien kansainvälisten järjestöjen ja muiden tunnustettujen instituutioiden päätökset, päätelmät ja suositukset, ja arvioidessaan toimenpiteiden oikeasuhteisuutta, se veloitetaan ottamaan huomioon tietoja ja ohjeita, joita ei ole täsmällisesti määritelty. Sillä, ettei niitä viiteasiakirjoja ja lähteitä ole asianmukaisesti määritelty, jotka komission on otettava huomioon, loukataan oikeusvarmuuden periaatetta.

(¹) EUVL 2020, L 433I, s. 1.

Kanne 11.3.2021 – Puolan tasavalta v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-157/21)

(2021/C 138/32)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Puolan tasavalta (asiamies: B. Majczyna)

Vastaajat: Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuim

— kumoaa yleisestä ehdollisuusjärjestelmästä unionin talousarvion suojaamiseksi 16.12.2020 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2020/2092 (¹) kokonaisuudessaan

— velvoittaa parlamentin ja neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Kanneperuste, jonka mukaan asetukselta 2020/2092 puuttuu oikeusperusta

Puola esittää, että SEUT 322 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla annetussa asetuksessa ei voida määrittää oikeusvaltion määrittelevien periaatteen loukkaamiseen viittaavia seikkoja eikä valtuuttaa komissiota ja neuvostoa ilmoittamaan siitä, että jäsenvaltiot ovat loukanneet tällaisia periaatteita, ja näin ollen hyväksymään täytäntöönpanosäännöksissä toimenpiteitä unionin talousarvion suojelemiseksi. Lisäksi Puola väittää, ettei tällainen mekanismi täytä vaatimuksia, jotka mahdollisuusmekanismin olisi täytettävä, ja se on tämän vuoksi mekanismi, jolla asetetaan jäsenvaltioille sanktioita siitä, että ne eivät ole noudattaneet perussopimusten mukaisia velvoitteitaan.

2. Toissijaisesti, jos unionin tuomioistuin tunnustaa unionin lainsäätäjän toimivallan antaa asetus 2020/2092, kanneperuste, jonka mukaan asetuksen oikeusperusta on virheellinen
3. Toissijaisesti, jos unionin tuomioistuin tunnustaa unionin lainsäätäjän toimivallan antaa asetus 2020/2092, kanneperuste, jonka mukaan toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehtyä pöytäkirjaa N:o 2 on rikottu
4. Kanneperuste, jonka mukaan SEUT 296 artiklan toista virkettä on rikottu, koska asetusta 2020/2092 ei ole perusteltu riittävän hyvin
5. SEU 7 artiklan rikkominen

Puola väittää, että asetuksella 2020/2092 perustetaan uusi, perussopimuksissa ennakoimaton mekanismi, jolla valvotaan, noudattavatko jäsenvaltiot oikeusvaltioperiaatetta, ja joka tämän vuoksi johtaa lopputulemiin, jotka vastaavat perussopimusten muutoksia. Koska lisäksi asetuksella 2020/2092 hyväksytyin mekanismin tarkoitus on päällekkäinen SEU 7 artiklassa hyväksytyin menettelyn päämäärän kanssa, asetus 2020/2092 johtaa SEU 7 artiklassa hyväksytyin menettelyn kiertämiseen ja vaarantaa näin ollen sen soveltamisen jatkuvuuden ja jopa tekee siitä tarpeettoman.

6. Kanneperuste, jonka mukaan SEUT 269 artiklan ensimmäistä kohtaa on rikottu määrittelemällä oikeusvaltion arvo SEU 2 artiklan mukaisesti primaarioikeuden käsitteeksi sekundaarioikeuden toimella eli asetuksella 2020/2092
7. Kanneperuste, jonka mukaan SEU 4 artiklan 1 kohtaa, SEU 4 artiklan 2 kohdan toista virkettä ja SEU 5 artiklan 2 kohtaa on rikottu

Tässä kanneperusteessa vahvistetaan ensimmäisen kanneperusteen mukainen perustelu. Puola esittää, että hyväksymällä mekanismin, jolla valvotaan, noudattavatko jäsenvaltiot oikeusvaltioperiaatetta ja josta säädetään asetuksessa 2020/2092, unionin lainsäätaja loukkasi SEU 4 artiklan 1 kohdan ja SEU 5 artiklan 2 kohdan mukaista toimivallan periaatetta. Lisäksi Puola väittää, että lainsäätaja loukkasi myös velvollisuutta noudattaa SEU 4 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen mukaisia keskeisiä valtion tehtäviä ja erityisesti tehtäviä, joiden tarkoituksena on alueellisen koskemattomuuden turvaaminen, yleisen järjestyksen ylläpitäminen ja kansallisen turvallisuuden takaaminen.

8. Kanneperuste, jonka mukaan jäsenvaltioiden yhdenvertaisen kohtelun (SEU 4 artiklan 2 kohta) periaatetta on loukattu

Puola väittää, etteivät asetuksen säännökset takaa, että oikeusvaltioperiaatteiden loukkaamisesta tehdään ”perusteellinen laadullinen arviointi”, joka on objektiivinen, puolueeton ja oikeudenmukainen. Lisäksi Puola esittää, että menettely, jossa hyväksytään toimia unionin talousarvion suojaamiseksi, syrjii selvästi ja suoraan pieniä ja keskisuuria jäsenvaltioita suurempiin jäsenvaltioihin verrattuna.

9. Kanneperuste, jonka mukaan oikeusvarmuuden periaatetta on loukattu

Puola väittää, että asetuksen 2020/2092 säännökset, ja erityisesti 3 artiklassa ja 4 artiklan 2 kohdassa luetellut oikeusvaltion periaatteiden loukkaamisen arvioinnissa merkitykselliset seikat eivät täytä selvyiden ja täsmällisyyden vaatimuksia.

10. Kanneperuste, jonka mukaan suhteellisuusperiaatetta on loukattu (SEU 5 artiklan 4 kohta)
11. Kanneperuste, jonka mukaan valtaa on käytetty väärin hyväksymällä mekanismi, jonka todellinen tarkoitus ei ole unionin talousarvion suojele vaan SEU 7 artiklan mukaisten menettelyyn käynnistämisen menettelyllisten vaatimusten ja SEUT 258 artiklassa mainittujen menettelyjen aloittamisen aineellisten edellytysten kiertäminen.

(¹) EUVL L 433I, 22.12.2020, s. 1.

Unionin tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtajan määräys 11.1.2021 – Euroopan komissio v. Unkari

(Asia C-761/19) (¹)

(2021/C 138/33)

Oikeudenkäyntikieli: *unkari*

Viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

(¹) EUVL C 77, 9.3.2020.

Unionin tuomioistuimen kuudennen jaoston puheenjohtajan määräys 30.11.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal d'instance de Rennes – Ranska) – Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue v. OG

(Asia C-865/19) (¹)

(2021/C 138/34)

Oikeudenkäyntikieli: *ranska*

Kuudennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

(¹) EUVL C 54, 17.2.2020.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 27.11.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Superior de Justicia de Andalucía, Ceuta y Melilla – Espanja) – ZP v. Delegación del Gobierno en Melilla

(Asia C-38/20) (¹)

(2021/C 138/35)

Oikeudenkäyntikieli: *espanja*

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

(¹) EUVL C 137, 27.4.2020.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 18.1.2021 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta(Asia C-227/20) ⁽¹⁾

(2021/C 138/36)

Oikeudenkäyntikieli: *italia*

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 255, 3.8.2020.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 22.1.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal du travail du Brabant wallon – Belgia) – PR v. Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil)(Asia C-335/20) ⁽¹⁾

(2021/C 138/37)

Oikeudenkäyntikieli: *ranska*

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 313, 21.9.2020.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 25.1.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberlandesgericht Wien – Itävalta) – Österreichische Apothekerkammer v. HA(Asia C-407/20) ⁽¹⁾

(2021/C 138/38)

Oikeudenkäyntikieli: *saksa*

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 443, 21.12.2020.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 22.1.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Rechtbank Noord-Holland – Alankomaat) – P v. Swiss International Air Lines AG(Asia C-512/20) ⁽¹⁾

(2021/C 138/39)

Oikeudenkäyntikieli: *hollanti*

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 443, 21.12.2020.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.2.2021 – Ryanair v. komissio

(Asia T-238/20) ⁽¹⁾

(Valtiontuki – Lentoliikenteen, jota liikennöidään Ruotsissa, Ruotsista käsin ja Ruotsiin, markkinat – Lainatakaukset, joilla pyritään tukemaan lentoyhtiöitä Covid-19 pandemian yhteydessä – Vastustamatta jättämistä koskeva päätös – Tilapäiset valtiontukipuitteet – Jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen tähtäävä toimenpide – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Yhdenvertainen kohtelu – Oikeasuhteisuus – Ruotsin viranomaisten myöntämän luvan hallussapitoa koskeva kriteeri – Tuen myönteisiä ja sen kielteisiä vaikutuksia kaupankäynnin edellytyksiin ja vääristymättömän kilpailun ylläpitämiseen ei ole vertailtu keskenään – SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohta – Tarkoitus – Perusteluvälvollisyys)

(2021/C 138/40)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ryanair DAC (Swords, Irlanti) (edustajat: asianajajat E. Vahida, F.-C. Laprèvote, S. Rating ja I.-G. Metaxas-Maranghidis)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Flynn, S. Noë ja F. Tomat)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Ranskan tasavalta (asiamiehet: E. de Moustier, C. Mosser, A. Daniel ja P. Dodeller) ja Ruotsin kuningaskunta (asiamiehet: C. Meyer-Seitz, H. Eklinder, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, H. Shev, R. Shahsavan Eriksson ja J. Lundberg)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus kumota valtiontuesta SA.56812 (2020/N) – Ruotsi – Covid-19: lentoyhtiöiden hyväksi annettavia lainatakauksia koskevasta järjestelmästä 11.4.2020 tehty komission päätös C(2020) 2366 final.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Ryanair DAC veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut luottamuksellista käsittelyä koskevasta pyynnöstä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.
- 3) Ranskan tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 209, 22.6.2020.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.2.2021 – Ryanair v. komissio(Asia T-259/20) ⁽¹⁾

(Valtiontuet – Ranskan lentoliikennemarkkinat – COVID 19 -pandemiaan liittyvä moratorio, joka koskee lentolipuista maksettavan siviili-ilmailuveron ja solidaarisuusveron maaliskuu-joulukuussa 2020 erääntyviä kuukausimaksuja – Vastustamatta jättämistä koskeva päätös – Tuki poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseksi – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Yhdenvertainen kohtelu – Ranskan viranomaisten myöntämän luvan hallussapitoa koskeva kriteeri – Oikeasuhteisuus – SEUT 107 artiklan 2 kohdan b alakohta – Perusteluvollisuus)

(2021/C 138/41)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ryanair DAC (Swords, Irlanti) (edustajat: asianajajat E. Vahida, F.-C. Laprèvote, S. Rating ja I.-G. Metaxas-Maranghidis)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Flynn, S. Noë ja C. Georgieva-Kecsmar)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Ranskan tasavalta, asiamiehinään E. de Moustier, C. Mosser, A. Daniel ja P. Dodeller)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus kumota valtiontuesta SA.56765 (2020/N) – Ranska – COVID-19 – Julkisen lentoliikenteen alalla toimivien yritysten ilmailuverojen maksamista koskeva moratorio – 31.3.2020 tehty komission päätös C(2020) 2097 final

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Ryanair DAC vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut luottamuksellisesta käsittelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.
- 3) Ranskan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 215, 29.6.2020.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.2.2021 – sprd.net v. EUIPO – Shirtlabor (I love)(Asia T-19/20) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne – EU-tavaramerkki – Mitättömyysmenettely – EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki I love – Ehdoton hylkäysperuste – Erottamiskyvyn puuttuminen – Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta) – Mainoslauseesta muodostuva tavaramerkki – Perusteluvollisuus – Asetuksen 2017/1001 94 artiklan 1 kohta – Delegoidun asetuksen (EU) 2018/625 16 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ei voida soveltaa – Selvitysaineiston tutkittavaksi ottaminen – Asetuksen 2017/1001 97 artiklan 1 kohta – Puolueettomuus – Asetuksen 2017/1001 95 artiklan 1 kohta – Selvästi täysin perusteeton kanne)

(2021/C 138/42)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: sprd.net AG (Leipzig, Saksa) (edustaja: asianajaja J. Hellenbrand)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: S. Hanne)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Shirtlabor GmbH (Münster, Saksa) (edustaja: asianajaja O. Wallscheid)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 18.10.2019 tekemästä päätöksestä (asia R 5/2019-5), joka koskee osapuolten Shirtlabor ja sprd.net välistä mitättömyysmenettelyä.

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) sprd.net AG vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) oikeudenkäyntikulut.
- 3) Shirtlabor GmbH vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 68, 2.3.2020.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 11.2.2021 – Fryč v. komissio

(Asia T-92/20) (¹)

(Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Valtiontuki – Ryhmäpoikkeusasetukset – Tšekin viranomaisten tietyille yrityksille myöntämiä tukia koskeva ohjelma – Komission päätös kyseisen ohjelman hyväksymisestä – Kumoamiskanne, joka on jätetty myöhästyneenä tutkimatta – Komission ja unionin tuomioistuinten toimista aiheutuneeksi väitetty vahinko – Vanhentuminen – Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat – Syy-yhteys – Kanne, joka on osittain selvästi täysin perusteeton)

(2021/C 138/43)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Asianosaiset

Kantaja: Petr Fryč (Pardubice, Tšekki) (edustaja: asianajaja Š. Oharková)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Braga da Cruz, C. Georgieva-Kecsmar ja K. Walkerová)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 268 artiklaan perustuva kanne, jossa vaaditaan korvausta vahingosta, jonka väitetään aiheutuneen kantajalle ensinnäkin tiettyjen tukimuotojen toteamisesta yhteismarkkinoille soveltuviksi perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti 6.8.2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 800/2008 (yleinen ryhmäpoikkeusasetus) (EUVL 2008, L 214, s. 3) antamisesta, toiseksi komission 3.12.2007 antaman päätöksen antamisesta ja kyseisen päätöksen julkaisematta jättämisestä, kolmanneksi kantajan vuosina 2016–2018 tekemien kantelujen puutteellisesta käsittelystä komissiossa ja neljänneksi 5.9.2019 annetusta määräyksestä Fryč v. komissio (C-230/19 P, ei julkaistu, EU:C:2019:685) ja 15.1.2019 annetusta määräyksestä Fryč v. komissio (T-513/18, ei julkaistu, EU:T:2019:22).

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.

- 2) Lausunnon antaminen Tšekin tasavallan väliintulohakemuksesta raukeaa.
- 3) Petr Fryč vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut väliintulohakemuksesta aiheutuneita kuluja lukuun ottamatta.
- 4) Petr Fryč ja komissio vastaavat kumpikin väliintulohakemuksesta aiheutuneista omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 161, 11.5.2020.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 11.2.2021 – Sam McKnight v. EUIPO – Carolina Herrera (COOL GIRL)

(Asia T-176/20) (¹)

(EU-tavaramerkki – Riidanalaisen päätöksen peruuttaminen – Oikeudenkäynti on menettänyt tarkoituksensa – Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2021/C 138/44)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Sam McKnight Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat V. von Bomhard ja J. Fuhrmann)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: P. Sipos)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Carolina Herrera Ltd (New York, New York, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat E. Stoyanov Edisonov ja I. Robledo McClymont)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 30.1.2020 tekemästä päätöksestä (asia R 689/2019-4), joka koskee osapuolten Carolina Herrera ja Sam McKnight välistä väittemenettelyä.

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.
- 2) Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Sam McKnight Ltd:n ja Carolina Herrera Ltd:n oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 191, 8.6.2020.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 8.2.2021 – PNB Banka v. EKP

(Asia T-230/20 R)

(Väliaikainen oikeussuoja – Talous- ja rahapolitiikka – Luottolaitosten vakavaraisuusvalvonta – EKP:lle annetut erityiset valvontatehtävät – Luottolaitoksen toimiluvan peruuttamispäätös – Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus – Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2021/C 138/45)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: PNB Banka AS (Riika, Latvia) (edustaja: asianajaja O. Behrends)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP) (asiamiehet: F. Bonnard, V. Hümpfner ja C. Hernández Saseto)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Latvian tasavalta (asiamiehet: K. Pommere, V. Soņeca ja E. Bārdiņš)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja SEUT 279 artiklaan perustuva hakemus, jossa vaaditaan kantajan toimiluvan peruuttamisesta 17.2.2020 annetun EKP:n päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä.

Määräysosa

- 1) Väliitoimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Kanne 19.12.2020 – komissio v. CEVA ym.

(Asia T-748/20)

(2021/C 138/46)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Estrada de Solà ja M. Ilkova, avustajanaan asianajaja E. Bouttier)

Vastaajat: Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) (Pleubian, Ranska), SELARL TCA, CEVAn suojausmenettelyn oikeudellisen asiamiehen ominaisuudessa (Saint-Brieuc, Ranska), ja SELARL AJIRE, CEVAn suojasuunnitelman toteuttamisesta vastaavan asiamiehen ominaisuudessa (Rennes, Ranska)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- velvoittaa CEVAn, jota tämän toimitusjohtaja edustaa, maksamaan kantajalle 234 491,02 euron määrän, josta 168 220,16 euroa on pääomaa ja 66 270,86 euroa viivästyskorkoja
- velvoittaa CEVAn korvaamaan tämän asian oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan kanne voidaan ottaa tutkittavaksi sen välityslausekkeen nojalla, joka sisältyy avustussopimukseen nro Q5RS-2000-31334, jonka 5 artiklassa määrätään, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (josta on tullut unionin yleinen tuomioistuin) ja muutoksenhaun tapauksessa yhteisöjen tuomioistuin (josta on tullut unionin tuomioistuin) ovat ainoina toimivaltaisia käsittelemään sellaiset mahdolliset yhteisön (josta on tullut unioni) ja muiden sopimuspuolten väliset riidat, jotka koskevat kyseisen sopimuksen pätevyyttä, soveltamista tai kaikkea tulkintaa.
- 2) Toinen kanneperuste, joka koskee velvollisuutta haastaa vastaajiksi CEVAn suojasuunnitelman toteuttamisesta vastaava asiamies ja CEVAn suojausmenettelyn oikeudellinen asiamies sen nojalla, että CEVAn osalta on aloitettu suojausmenettely. Kantaja nimittäin katsoo, että koska tämä kanne on nostettu suojasuunnitelman hyväksymisen jälkeen, velkojan on haastettava vastaajaksi paitsi suunnitelman toteuttamisesta vastaava asiamies myös oikeudellinen asiamies, koska nämä ovat elimiä, jotka osallistuvat saatavien selvittämisen- ja hyväksymismenettelyyn.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka koskee petosta, johon CEVA on syyllistynyt, ja vakavia taloudellisia väärinkäytöksiä, joita kantajan mukaan on tilintarkastuksen yhteydessä todettu. Kantaja väittää erityisesti, että ranskalaiset tuomioistuimet ovat todenneet, että vilpilliset lausumat eri hankkeisiin, joihin CEVA sai Euroopan unionilta avustuksia, käytettyjen tuntien määrästä merkitsivät sitä, että CEVA rikkoi sopimusvelvoitteitaan. Tästä seuraa kantajan mielestä siis velvollisuus maksaa kantajan suorittamat ennakkomaksut takaisin, koska CEVA:n toteuttamat toimet olivat vilpillisiä.

Kanne 29.1.2021 – EVH v. komissio

(Asia T-53/21)

(2021/C 138/47)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: EVH GmbH (Halle (Saale), Saksa) (edustajat: asianajajat I. Zenke ja T. Heymann)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan E.ON:n ja innogyn välisen yrityskeskittymän julistamisesta sisämarkkinoille soveltuvaksi (Asia M.8870) 17.9.2019 annetun vastaajan päätöksen (EUVL 2020, C 379, s. 16)
- velvoittamaan vastaajan esittämään asioihin M.8870 ja M.8871 liittyvät asiakirjat, jotka koskevat vastaajan ja sulautuman osapuolten välisiä keskusteluja ennen sulautumamenettelyä ja sen aikana, erillistä ilmoitusta toimen yksittäisistä osista ja vastaajan mielipiteen muuttumista menettelyn aikana ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien kantajalle asian käsittelystä aiheutuneet asianajo- ja matkakulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan hyväksymispäätöksessä on muodollisia puutteita.

- Vastaajan hyväksymä nyt käsiteltävässä asiassa riitautettu sulautuma M.8870 on erotettu virheellisesti energiatalouden arvonnisää merkittävästä E.ON SE:n (jäljempänä E.ON) ja RWE AG:n (jäljempänä RWE) välisestä kokonaisvaltaisesta ja yhtenäisestä sulautumasta. Koko toimi liittyy läheisesti yhteen, ja se käsittää paitsi sen, että RWE:n omistama tytäryhtiö innogy SE (jäljempänä innogy) siirretään E.ON:lle, myös sen vastaajan erikseen hyväksymän toimen, jolla RWE hankki E.ON:in tuotanto-omaisuutta (Asia M.8871), ja sen Bundeskartellamin hyväksymän toimen, jolla RWE hankki 16,67 prosentin suuruisen osuuden E.ON:ista. Vastaaja ei ole myöskään kuullut kantajaa kunnolla, ja se on perustellut päätöksen liian myöhään ja puutteellisesti.

- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan vastaaja on tutkinut tosiseikat puutteellisesti

- Vastaaja ei ole merkityksellisiä tuotemerkkinoita määriteltäessä tutkinut saksalaisille kotitalouksille ja pienille kaupallisille asiakkaille toimitettavan sähkön ja kaasun osalta, miten tuotantohyödykkeiden homogeenisuus, käyttötarkoituksen yhtenäisyys ja muut kotitalouksien ja pienten kaupallisten asiakkaiden vähittäistoimitusten kannalta merkittävät tekijät vaikuttavat ostajan näkökannalta tuotemerkkinoiden määrittelyyn. Se on tämän vuoksi katsonut virheellisesti, että perustoimitukseen perustuvien toimitusten ja erityissopimuksiin perustuvien toimitusten osalta on olemassa erilliset markkinat.

- Vastaaja ei ole selvittänyt maantieteellisiä markkinoita määriteltäessä, miten tarjonta ja kysyntä on varmistettu kotitalouksien ja pienten kaupallisten asiakkaiden vähittäistoimitusten osalta paikallisesti, ja se on ymmärtänyt näin ollen virheellisesti tosiasiallisen paikallisen rakenteen, joka on eritelty postinumeroitten mukaan.
 - Paikallisten kotitalouksien ja pienten kaupallisten asiakkaiden markkinoilla vallitsevien markkinaolosuhteiden osalta ei ole tarkasteltu (kunnolla) E.ON:n ja innogyn asiakassalkkujen niputtamista yhteen niiden vakiintuneilla toimitusalueilla, E.ON:lla olevaa valta-asemaa keskeisillä jakelukanavilla eli Googlessa, Verivoxissa ja Check24:ssa sekä mahdollisuutta syrjäyttää markkinoilta kolmantena osapuolena olevat toimittajat.
 - Myös verkkokauppaa koskeva arviointi on puutteellinen. Tämä koskee sekä E.ON:n tehokasta markkinoille tunkeutumista verkkolaitteita, palveluja ja verkkotietotekniikkaa hankittaessa ja sen omaa verkkoon liittyvien palvelujen tarjontaa kolmansille jakeluverkkoja käytettäessä että kilpailua jakeluverkoista sinällään (nk. käyttöoikeussopimuksilla käyty kilpailu). Ennen kaikkea tulevia seurauksia siitä, että innogy jää E.ON:n kilpailijana pois käyttöoikeussopimuksilla käydyistä kilpailusta ei ole ennakoitu tai se on ennakoitu virheellisesti.
 - Innovatiivista liiketoimintaa E.ON:n hallitseman jakelu- ja verkkotoiminnan välisellä raja-alueella on analysoitu vain paikka paikoin muun muassa siltä kannalta katsoen, mikä merkitys mittauksella on ovenavaajana innovatiivisille tuoteratkaisuille ja missä roolissa E.ON on niiden osalta. Hyvin nopeasti kasvavan sähköisen liikkuvuuden osalta on otettu tarkemmin huomioon vain moottoriteille asennettavien latausasemien käyttö, joka muodostaa kuitenkin vain yhden osan markkinoista. Massadataa ja innovatiivisia (bundle)tuotteita on tarkasteltu vain erittäin lyhyesti.
 - Arviointi perustuu kokonaisuudessaan perusteettomasti menneisyyttä koskeviin pohdintoihin. Vaikutuksia tuleviin vuosiin (esim. ammattityövoiman paheneva puute verkostoa käyttöön otettaessa, datan kasvava merkitys) ei ole tutkittu.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan vastaaja teki, osittain myös tutkintansa puutteellisuuden johdosta, ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että sulautuma on kilpailun mukainen
- Vastaaja on määritellyt jakelua kotitalouksille ja pienille kaupallisille asiakkaille koskevat tuotemarkkinat ilmeisen virheellisesti siltä osin kuin se ei määritellyt energiantoimitusta kotitalouksille perustoimituksen perusteella ja erityissopimuksen perusteella yksiksi markkinoiksi.
 - Vastaaja arvioi E.ON:n markkinavoimaa kotitalouksien ja pienten kaupallisten asiakkaiden vähittäistoimitusten osalta järjestelmällisesti väärin, koska se ottaa – rajattuaan jo virheellisesti markkinat koskemaan pelkästään erityissopimukseen perustuvia toimituksia – lähtökohdaksi kansalliset markkinat eikä lukuisia paikallisia markkinoita. Tämän johdosta siltä jää ottamatta huomioon ne E.ON:n (yhä suuremmat) osuudet paikallisista markkinoista, joiden suuruus on usein 70 prosenttia ja jopa enemmän.
 - Vastaaja katsoo myös virheellisesti, ettei E.ON:n laaja-alaisesta toiminnasta ja ylivertaisesta asemasta kilpailtaessa verkkojen käyttöoikeussopimuksista ole haittaa, ja näin tehdessään se arvioi väärin erityisesti siitä kilpailulle aiheutuvia kielteisiä vaikutuksia, ettei innogy ole enää kilpailija.
 - Kun vastaaja teki epäasianmukaisesti eron mittauksen eri tuotemarkkinoiden välillä, se ei ottanut huomioon E.ON:n markkinavoimaa, ja tässä yhteydessä aliarvioitiin myös kilpailulle aiheutuvaa vahinkoa innovatiivisen liiketoiminnan osalta. Sama koskee sähköisen liikkuvuuden alaa, jolla on otettu huomioon vain yksittäiset kielteiset seuraukset moottoriteille asennettavien latausasemien käytölle.
 - Vastaaja jättää selvästikin virheellisesti ottamatta huomioon myös ne kilpailua rajoittavat vaikutukset, jotka aiheutuvat siitä, että E.ON:lla on paremmat mahdollisuudet saada yhä enemmän dataa.
 - Vastaaja ei ota huomioon sitä, että sulautumaan kokonaisuudessaan sisällöllisesti liittyvä energiatalouden arvonnällän jakaminen E.ON:in ja RWE:n välillä merkitsee SEUT 101 artiklan kanssa ristiriidassa olevaa kilpailunrajoitusta.

- Lopuksi vastaajan asettamat vähäiset sitoumukset lämmityssähkön ja moottoriteille asennettavien latausasemien kapeiden tuotesegmenttien Saksan markkinoille eivät sovellu poistamaan nykyisiä kilpailuongelmia. Ne eivät koske ylipäättänsä niitä markkinoita, joille sulautumasta aiheutuu vahinkoa, eikä niillä ole merkitystä kilpailun varmistamisen kannalta.

Kanne 29.1.2021 – Stadtwerke Leipzig v. komissio**(Asia T-55/21)**

(2021/C 138/48)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset*Kantaja:* Stadtwerke Leipzig GmbH (Leipzig, Saksa) (edustajat: asianajajat I. Zenke ja T. Heymann)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan E.ON:n ja innogyn välisen yrityskeskittymän julistamisesta sisämarkkinoille soveltuvaksi (Asia M.8870) 17.9.2019 annetun vastaajan päätöksen (EUVL 2020, C 379, s. 16)
- velvoittamaan vastaajan esittämään asioihin M.8870 ja M.8871 liittyvät asiakirjat, jotka koskevat vastaajan ja sulautuman osapuolten välisiä keskusteluja ennen sulautumamenettelyä ja sen aikana, erillistä ilmoitusta toimen yksittäisistä osista ja vastaajan mielipiteen muuttumista menettelyn aikana ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien kantajalle asian käsittelystä aiheutuneet asianajo- ja matkakulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osin samoja kuin asiassa T-53/21, EVH v. komissio esitetyt kanneperusteet tai muistuttavat niitä.

Kanne 29.1.2021 – TEAG v. komissio**(Asia T-56/21)**

(2021/C 138/49)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset*Kantaja:* TEAG Thüringer Energie AG (Erfurt, Saksa) (edustajat: asianajajat I. Zenke ja T. Heymann)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan E.ON:n ja innogyn välisen yrityskeskittymän julistamisesta sisämarkkinoille soveltuvaksi (Asia M.8870) 17.9.2019 annetun vastaajan päätöksen (EUVL 2020, C 379, s. 16)

- velvoittamaan vastaajan esittämään asioihin M.8870 ja M.8871 liittyvät asiakirjat, jotka koskevat vastaajan ja sulautuman osapuolten välisiä keskusteluja ennen sulautumamenettelyä ja sen aikana, erillistä ilmoitusta toimen yksittäisistä osista ja vastaajan mielipiteen muuttumista menettelyn aikana ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien kantajalle asian käsittelystä aiheutuneet asianajo- ja matkakulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osin samoja kuin asiassa T-53/21, EVH v. komissio esitetyt kanneperusteet tai muistuttavat niitä.

Kanne 29.1.2021 – GWS Stadtwerke Hameln v. komissio

(Asia T-58/21)

(2021/C 138/50)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: GWS Stadtwerke Hameln GmbH (Hameln, Saksa) (edustajat: asianajajat I. Zenke ja T. Heymann)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan E.ON:n ja innogyn välisen yrityskeskittymän julistamisesta sisämarkkinoille soveltuvaksi (Asia M.8870) 17.9.2019 annetun vastaajan päätöksen (EUVL 2020, C 379, s. 16)
- velvoittamaan vastaajan esittämään asioihin M.8870 ja M.8871 liittyvät asiakirjat, jotka koskevat vastaajan ja sulautuman osapuolten välisiä keskusteluja ennen sulautumamenettelyä ja sen aikana, erillistä ilmoitusta toimen yksittäisistä osista ja vastaajan mielipiteen muuttumista menettelyn aikana ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien kantajalle asian käsittelystä aiheutuneet asianajo- ja matkakulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osin samoja kuin asiassa T-53/21, EVH v. komissio esitetyt kanneperusteet tai muistuttavat niitä.

Kanne 29.1.2021 – eins energie in sachsen v. komissio

(Asia T-59/21)

(2021/C 138/51)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: eins energie in sachsen GmbH & Co. KG (Chemnitz, Saksa) (edustajat: asianajajat I. Zenke ja T. Heymann)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan E.ON:n ja innogyn välisen yrityskeskittymän julistamisesta sisämarkkinoille soveltuvaksi (Asia M.8870) 17.9.2019 annetun vastaajan päätöksen (EUVL 2020, C 379, s. 16)
- velvoittamaan vastaajan esittämään asioihin M.8870 ja M.8871 liittyvät asiakirjat, jotka koskevat vastaajan ja sulautuman osapuolten välisiä keskusteluja ennen sulautuma menettelyä ja sen aikana, erillistä ilmoitusta toimen yksittäisistä osista ja vastaajan mielipiteen muuttumista menettelyn aikana ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien kantajalle asian käsittelystä aiheutuneet asianajo- ja matkakulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osin samoja kuin asiassa T-53/21, EVH v. komissio esitetyt kanneperusteet tai muistuttavat niitä.

Kanne 29.1.2021 – Naturstrom v. komissio

(Asia T-60/21)

(2021/C 138/52)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Naturstrom AG (Düsseldorf, Saksa) (edustajat: asianajajat I. Zenke ja T. Heymann)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan E.ON:n ja innogyn välisen yrityskeskittymän julistamisesta sisämarkkinoille soveltuvaksi (Asia M.8870) 17.9.2019 annetun vastaajan päätöksen (EUVL 2020, C 379, s. 16)
- velvoittamaan vastaajan esittämään asioihin M.8870 ja M.8871 liittyvät asiakirjat, jotka koskevat vastaajan ja sulautuman osapuolten välisiä keskusteluja ennen sulautumamenettelyä ja sen aikana, erillistä ilmoitusta toimen yksittäisistä osista ja vastaajan mielipiteen muuttumista menettelyn aikana ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien kantajalle asian käsittelystä aiheutuneet asianajo- ja matkakulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osin samoja kuin asiassa T-53/21, EVH v. komissio esitetyt kanneperusteet tai muistuttavat niitä.

Kanne 29.1.2021 – EnergieVerbund Dresden v. komissio

(Asia T-61/21)

(2021/C 138/53)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: EnergieVerbund Dresden GmbH (Dresden, Saksa) (edustajat: asianajajat I. Zenke ja T. Heymann)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan E.ON:n ja innogyn välisen yrityskeskittymän julistamisesta sisämarkkinoille soveltuvaksi (Asia M.8870) 17.9.2019 annetun vastaajan päätöksen (EUVL 2020, C 379, s. 16)
- velvoittamaan vastaajan esittämään asioihin M.8870 ja M.8871 liittyvät asiakirjat, jotka koskevat vastaajan ja sulautuman osapuolten välisiä keskusteluja ennen sulautumamenettelyä ja sen aikana, erillistä ilmoitusta toimen yksittäisistä osista ja vastaajan mielipiteen muuttumista menettelyn aikana ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien kantajalle asian käsittelystä aiheutuneet asianajo- ja matkakulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osin samoja kuin asiassa T-53/21, EVH v. komissio esitetyt kanneperusteet tai muistuttavat niitä.

Kanne 29.1.2021 – GGEW v. komissio

(Asia T-62/21)

(2021/C 138/54)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: GGEW, Gruppen-Gas- und Elektrizitätswerk Bergstraße AG (Bensheim, Saksa) (edustajat: asianajajat I. Zenke ja T. Heymann)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan E.ON:n ja innogyn välisen yrityskeskittymän julistamisesta sisämarkkinoille soveltuvaksi (Asia M.8870) 17.9.2019 annetun vastaajan päätöksen (EUVL 2020, C 379, s. 16)
- velvoittamaan vastaajan esittämään asioihin M.8870 ja M.8871 liittyvät asiakirjat, jotka koskevat vastaajan ja sulautuman osapuolten välisiä keskusteluja ennen sulautumamenettelyä ja sen aikana, erillistä ilmoitusta toimen yksittäisistä osista ja vastaajan mielipiteen muuttumista menettelyn aikana ja

- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien kantajalle asian käsittelystä aiheutuneet asianajo- ja matkakulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osin samoja kuin asiassa T-53/21, EVH v. komissio esitetyt kanneperusteet tai muistuttavat niitä.

Kanne 29.1.2021 – Stadtwerke Frankfurt am Main v. komissio

(Asia T-63/21)

(2021/C 138/55)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Stadtwerke Frankfurt am Main Holding GmbH (Frankfurt am Main, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Schalast)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan asiassa M.8870 17.9.2019 annetun vastaajan päätöksen
- yhdistämään asian unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 68 artiklan tarkoituksessa samaa päätöstä M.8870 koskeviin asioihin niiden keskinäisen yhteyden perusteella käsittelyn päätteeksi annettavaa ratkaisua varten ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

E.ON:n ja innogyn välisen yrityskeskittymän julistamisesta sisämarkkinoille soveltuvaksi (Asia M.8870 – E.ON/innogy) 17.9.2019 annettua vastaajan päätöstä (EUVL 2020, C 379, s. 16) koskevan kanteensa tueksi kantaja vetoaa olennaisilta osin yhteen kanneperusteeseen, joka perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 (!) säännösten rikkomiseen. Kantaja vetoaa tässä yhteydessä seuraaviin perusteluihin:

1. Yrityskeskittymän erottaminen kolmeen osatoimeen.

- Vastaaja on yrityskeskittymän keinotekoisella erottelulla rikkonut Euroopan unionin perussopimuksia ja sulautuma-asetuksen säännöksiä. Se on erityisesti jättänyt noudattamatta sulautumaoikeutta koskevia menettelysäännöksiä eikä se ole tämän johdosta ottanut huomioon merkityksellisiä olosuhteita tai se on ottanut ne huomioon virheellisesti. Tällaisia olosuhteita olivat erityisesti koko sulautumatoimen oikeudellisen, taloudellisen ja tosiasiallisen yhteyden virheellinen ymmärtäminen, toimen virheellinen luonnehtiminen Asset Swapiksi, se, ettei RWE AG:n E.ON SE:ssä omistaman 16,67 prosentin osuuden vastikkeeseen liittyviä kilpailuvaikutuksia ole otettu huomioon, ja toimen kilpailuoikeudellisten vaikutusten virheellinen arviointi.

2. Yrityskeskittymän ja sillä unionin sisämarkkinoihin olevien vaikutusten virheellinen arviointi.

- Vastaaja ei ole myöskään määritellyt markkinoita asianmukaisesti. Se on lisäksi turvautunut virheelliseen harkintavaltaan toimen vaikutusten osalta ja arvioinut puutteellisesti kilpailuun kohdistuvia vaikutuksia. Se nojautuu tältä osin lisäksi asiallisesti virheelliseen tosiseikastoon. Vastaaja tulee tältä osin virheelliseen johtopäätökseen, jonka mukaan yhtäältä keskittymä voitiin tutkia erikseen ja toisaalta sillä ei ole haitallisia vaikutuksia kilpailuun unionin tasolla.

(¹) Yrityskeskittymien valvonnasta 20.1.2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004 (EUVL 2004, L 24, s. 1).

Kanne 29.1.2021 – Mainova v. komissio

(Asia T-64/21)

(2021/C 138/56)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Mainova AG (Frankfurt am Main, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Schalast)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan asiassa M.8870 17.9.2019 annetun vastaajan päätöksen
- yhdistämään asian unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 68 artiklan tarkoituksessa samaa päätöstä M.8870 koskeviin asioihin niiden keskinäisen yhteyden perusteella käsittelemiseksi annettavaa ratkaisua varten ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

E.ON:n ja innogyn välisen yrityskeskittymän toteamisesta sisämarkkinoille soveltuvaksi (Asia M.8870) 17.9.2019 annettua komission päätöstä (EUVL 2020, C 379, s. 16) koskevan kanteen tueksi vedotaan perusteisiin, jotka ovat olennaisilta osin samoja kuin asiassa T-63/21, Stadtwerke Frankfurt am Main v. komissio esitetyt kanneperusteet tai muistuttavat niitä.

Kanne 29.1.2021 – enercity v. komissio

(Asia T-65/21)

(2021/C 138/57)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: enercity AG (Hannover, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Schalast)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan asiassa M.8870 17.9.2019 annetun vastaajan päätöksen

- yhdistämään asian unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 68 artiklan tarkoituksessa samaa päätöstä M.8870 koskeviin asioihin niiden keskinäisen yhteyden perusteella käsittelyn päätteeksi annettavaa ratkaisua varten ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

E.ON:n ja innogyn välisen yrityskeskittymän toteamisesta sisämarkkinoille soveltuvaksi (Asia M.8870) 17.9.2019 annettua komission päätöstä (EUVL 2020, C 379, s. 16) koskevan kanteen tueksi vedotaan perusteisiin, jotka ovat olennaisilta osin samoja kuin asiassa T-63/21, Stadtwerke Frankfurt am Main v. komissio esitetyt kanneperusteet tai muistuttavat niitä.

Kanne 28.1.2021 – QA v. komissio

(Asia T-68/21)

(2021/C 138/58)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: QA (edustaja: asianajaja C. Roth)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- velvoittamaan Euroopan komission maksamaan [QA:lle] 397 038,3 euron määrän hänelle sen johdosta aiheutuneesta aineellisesta vahingosta, että komissio on loukannut suhteellisuusperiaatetta, hyvän hallinnon periaatetta ja puolustautumisoikeuksien periaatetta, sellaisina kuin ne ilmenevät Euroopan unionin oikeudesta
- velvoittamaan Euroopan komission maksaman [QA:lle] 100 000 euron määrän hänelle suhteellisuusperiaatteen, sellaisena kuin se ilmenee Euroopan unionin oikeudesta, loukkaamisen seurauksena aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien kulut, joita ei voida lukea oikeudenkäyntikuluihin

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen, joista kolme ensimmäistä koskee tämänhetkisen ja tulevan tulon menettämisestä hänelle aiheutuvaa aineellista vahinkoa ja neljäs hänen maineensa vahingoittumisesta hänelle aiheutunutta henkistä kärsimystä

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan Euroopan komissio on jättänyt noudattamatta suhteellisuusperiaatetta, mikä on lainvastaisuus, josta komissio on vastuussa ja jonka seurauksena kantajalle on aiheutunut vahinkoa
 - 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan Euroopan komissio ei ole noudattanut puolustautumisoikeuksien periaatetta, mikä on lainvastaisuus, josta komissio on vastuussa ja jonka seurauksena kantajalle on aiheutunut vahinkoa
 - 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan Euroopan komissio on jättänyt noudattamatta hyvän hallinnon periaatetta, mikä on lainvastaisuus, josta komissio on vastuussa ja jonka seurauksena kantajalle on aiheutunut vahinkoa
 - 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan Euroopan komissio on jättänyt noudattamatta suhteellisuusperiaatetta, mikä on lainvastaisuus, josta komissio on vastuussa ja jonka seurauksena kantajalle on aiheutunut vahinkoa.
-

Kanne 4.2.2021 – PIC CO v. EUIPO – Haribo Ricqles Zan (P.I.C. Co.)

(Asia T-73/21)

(2021/C 138/59)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset ja muut osapuolet***Kantaja:* PIC CO AD (Kazichene, Bulgaria) (edustaja: asianajaja A. Ivanova)*Vastaaja:* Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)*Muu osapuoli valituslautakunnassa:* Haribo Ricqles Zan (Marseille, Ranska)**Menettely EUIPO:ssa***Riidanalaisen tavaramerkin haltija:* Kantaja*Riidanalainen tavaramerkki:* EU-kuviomerkki P.I.C.Co. – EU-tavaramerkki nro 15 400 138*EUIPO:ssa käyty menettely:* Mitättömyysmenettely*Riidanalainen päätös:* EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 27.11.2020 asiassa R 1847/2019-5 tekemä päätös**Vaatimukset**

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuim

— kumoaa riidanalaisen päätöksen.

Kanneperusteet

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 4.2.2021 – QC v. komissio

(Asia T-77/21)

(2021/C 138/60)

Oikeudenkäyntikieli: *ranska***Asianosaiset***Kantaja:* QC (edustaja: asianajaja F. Moyses)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan 8.11.2020 tehdyn implisiittisen hylkävän päätöksen

— määräämään, että [QC:n] eläkeoikeudet on laskettava uudelleen 1.5.2020 lukien hänen Espanjan sosiaaliturvajärjestelmään maksamiensa kaikkien tosiasiallisten maksujen perusteella

- toteamaan, että kantajalla on oikeus saada määrä, joka vastaa uudelleen lasketun eläkkeen määrän ja [QC:n] tosiasiallisesti saaman määrän välistä erotusta, ajanjaksolta, joka alkaa 1.5.2020 ja päättyy edellä mainittuna eläkeoikeuksien uudelleenlaskemispäivänä, laillisine korkoineen, jotka lasketaan mainitun määrän maksamisesta, taikka valituksen tekemispäivästä, taikka tämän kanteen nostamispäivästä, ja määrää voidaan korottaa tammikuun 2021 jälkeisten kuukausien osalta, siihen asti, kunnes implisiittinen hylkäävä päätös on kumottu
- toteamaan, että kantajalle on suoritettava 25 000 euroa korvauksena aineellisesta vahingosta
- toteamaan, että kantajalle on suoritettava 50 000 euroa korvauksena henkisestä kärsimyksestä
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että on rikottu SEUT 45 ja SEUT 48 artiklaa, joissa vahvistetaan työntekijöiden vapaa liikkuvuus ja sosiaalisten oikeuksien suoja työntekijöiden vapaan liikkuvuuden yhteydessä, rikkomiseen, ja erityisesti siihen, että on rikottu Euroopan unionin kansalaisen, joka on työskennellyt kansainvälisen järjestön palveluksessa ja on käyttänyt oikeuttaan liikkua vapaasti Euroopan unionissa, sosiaalisia oikeuksia. Kantajan mukaan tämä rikkominen ilmenee myös muiden unionin oikeussääntöjen rikkomisena; tällaisia oikeussääntöjä ovat:
 - sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71 (EYVL 1971, L 149, s. 2)
 - Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 7 artikla ja liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohta, ja
 - sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 (EUVL 2004, L 166, s. 1) 6 artikla.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu kantajan vahingonkorvausvaatimukseen, joka koskee hänelle aiheutunutta aineellista vahinkoa ja henkistä kärsimystä, jotka johtuvat siitä, ettei hänen eläkeoikeuksiaan ole tunnustettu.

Kanne 12.2.2021 – Paesen v. EUH

(Asia T-88/21)

(2021/C 138/61)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Sandra Paesen (Beersel, Belgia) (edustaja: asianajaja M. Casado García-Hirschfeld)

Vastaaja: Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 10.4.2020 tehdyn päätöksen, jolla kantaja siirretään pois johtotehtävistä, ja toissijaisesti kumoamaan koeajan päätteeksi laaditun kertomuksen, joka on vahvistettu samalla päätöksellä
- kumoamaan nimittävän viranomaisen 12.2.2020 tekemän päätöksen, jolla evätään avustusta koskeva pyyntö, jonka kantaja on tehnyt 17.1.2020 henkilöstösääntöjen 24 artiklan nojalla

- kumoamaan tarvittaessa 4.11.2020 tehdyn päätöksen, jolla on hylätty kantajan henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla tekemä valitus
- korvaamaan kantajalle ne taloudelliset ja aineettomat vahingot, jotka hän katsoo kärsineensä työpaikkakiusaamisen ja hallinnon sääntöjenvastaisten toimien takia
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa ja erityisesti kumoamisvaatimuksensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu hyvää hallintoa koskevien perusoikeuksien ja kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaamiseen, ilmeiseen arviointivirheeseen ja harkintavallan väärinkäyttöön.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu keskijohdosta annetun komission päätöksen C(2008) 5028/2 11 artiklan rikkomiseen, nimittävälle viranomaiselle ja hallinnollisten sopimusten tekemiseen valtuutetulle viranomaiselle osoitettujen valtuuksien käytöstä ja delegoinnista 15.11.2019 annetun EUH:n pääsihteerin päätöksen rikkomiseen ja ilmeiseen arviointivirheeseen.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka jakautuu kahteen osaan.
 - Ensimmäinen osa, joka perustuu Euroopan unionin henkilöstösääntöjen 25 artiklan mukaisen perusteluvollisuuden laiminlyöntiin, henkilöstösääntöjen 7 artiklan 1 kohdan rikkomiseen ja ilmeiseen arviointivirheeseen.
 - Toinen osa, joka perustuu henkilöstösääntöjen 26 artiklan virheelliseen soveltamiseen ja ilmeiseen arviointivirheeseen.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu ihmisarvon ja asianmukaisten työolojen loukkaamiseen, huolenpitovelvollisuuden laiminlyöntiin ja kaikenlaisen työpaikkakiusaamisen kiellon rikkomiseen.

Kanne 13.2.2021 – Creaticon v. EUIPO – Paul Hartmann (SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE)

(Asia T-93/21)

(2021/C 138/62)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Creaticon d.o.o. (Zagreb, Kroatia) (edustaja: asianajaja P. Krmpotić)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Paul Hartmann AG (Heidenheim, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: kantaja unionin yleisessä tuomioistuimessa

Riidanalainen tavaramerkki: Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti kuviomerkillä SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE – Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti nro 1 424 199

EUIPO:ssa käyty menettely: väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 2.12.2020 asiassa R 847/2020-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuim

- hyväksyy tavaramerkkirekisteröinnin nro 1 424 199 kyseessä oleville luokkaan 3 kuuluville tuotteille
- vaihtoehtoisesti kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.
- Yhdenvertaisen kohtelun ja oikeusvarmuuden periaatteita on loukattu.

Kanne 15.2.2021 – Portugali v. komissio

(Asia T-95/21)

(2021/C 138/63)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Portugalin tasavalta (Lissabon, Portugali) (asiamiehet: L. Inez Fernandez, P. Barros da Costa, M. J. Marques, L. Borrego ja A. M. Soares der Freitas, avustajinaan asianajajat M. Gorjão-Henriques ja A. Saavedra)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- määräämään liittämään asiakirja-aineistoon sen hallinnollisen menettelyn asiakirjat, joka on johtanut riidanalaisen päätöksen tekemiseen, nyt käsiteltävänä olevassa kannekirjelmässä esitettyjen vaatimusten mukaisesti
- kumoamaan Portugalin Madeiran vapaa-alueelle myöntämästä valtiontuesta SA.21259 (2018/C) (ex2018/NN) – Järjestelmä III, 4.12.2020 tehdyn komission päätöksen C(2020)8550 final 1, 4 ja 6 artiklan
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen, koska kyseessä oleva toimenpide on luonteeltaan yleisesti sovellettava eikä valikoiva, se ei siten ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio ei missään tapauksessa ole osoittanut, että kilpailun vääristymistä ja jäsenvaltioiden kauppaan vaikuttamista koskevat edellytykset ovat täyttyneet.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen, joka koskee SEUT 108 artiklan ja asetuksen (EU) 2015/1589 21–23 artiklan soveltamista olemassa oleviin tukiin.

- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen päätöksessä, koska Madeiran vapaa-alueen järjestelmä III on pantu täytäntöön vuoden 2007 ja 2013 komission päätösten ja SEUT 107 ja SEUT 108 artiklan mukaisesti.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu virheeseen, joka koskee päätöksen tosiseikkoja ja/tai sen puuttuvia perusteluja, koska verojärjestelmän vaatimukset ja kansallisten viranomaisten sitä koskeva valvonta ovat asianmukaiset Madeiran vapaa-alueen järjestelmän III valvontaan.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka koskee päätöksen tosiseikkoja ja/tai sen puuttuvia perusteluja, koska Portugalin tasavalta on valvonut työpaikkojen luomista/pysyttämistä koskevaa vaatimusta.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, joka koskee unionin oikeuden yleisten periaatteiden loukkaamista. Kantaja väittää erityisesti, että puolustautumisoikeuksia ja oikeusvarmuuden ja hyvän hallinnon periaatteita on loukattu ja perustelut ovat puutteelliset.

**Kanne 17.2.2021 – Construcciones Electromecanicas Sabero v. EUIPO – Magdalenas de las Heras
(Heras Bareche)**

(Asia T-99/21)

(2021/C 138/64)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Construcciones Electromecanicas Sabero, SL (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat I. Valdelomar Serrano, P. Román Maestre y D. Liern Cendrero)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Magdalenas de las Heras, SA (Aranda de Duero, Espanja)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja unionin yleisessä tuomioistuimessa

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus EU-kuviomerkiksi Heras Bareche – Rekisteröintihakemus nro 17 979 710

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 2.12.2020 tekemä päätös asiassa R 1019/2020-5

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin:

- toteaa, että riidanalaisessa päätöksessä on sovellettu väärin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa
- ratkaisee asian myöntämällä suojan kaikille EU-kuviomerkkiä Heras Bareche nro 17 979 710 koskevassa hakemuksessa tarkoitetuille tuotteille ja palveluille luokissa 30 ja 35
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan luettuina kantajalle asianajopalveluista tämän menettelyn osalta aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 19.2.2021 – Ryanair v komissio

(Asia T-111/21)

(2021/C 138/65)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ryanair DAC (Swords, Irlanti) (edustajat: asianajajat E. Vahida, F. C. Lapr votte, V. Blanc, S. Rating ja I. Metaxas-Maranghidis)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan 30.11.2020 tekemän pätöksen valtioneudesta SA.55373 (2020/N) – Kroatia – COVID-19: Croatia Airlinesille aiheutuneiden vahinkojen korvaaminen ⁽¹⁾ ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja p asialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa nelj en kanneperusteeseen.

1. Ensimmäisen kanneperusteiden mukaan vastaajan p t ksell  rikottiin EUT-sopimuksen tiettyjä määräyksiä ja Euroopan unionin oikeuden yleisiä periaatteita, jotka ovat olleet perustana lentoliikenteen vapauttamiselle EU:ssa 1980-luvun lopulta lähtien (eli syrjintäkiellon periaatetta, palvelujen tarjoamisen vapautta ja sijoittautumisvapautta ⁽²⁾).
2. Toisen kanneperusteiden mukaan vastaaja on soveltanut virheellisesti SEUT 107 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ja tehnyt ilmeisen arviointivirheen tarkastellessaan COVID-19 -kriisistä aiheutuneiden vahinkojen vuoksi my nnetyin tuen oikeasuhteisuutta.
3. Kolmannen kanneperusteiden mukaan vastaaja ei ole aloittanut muodollista tutkintamenettelyä vakavista vaikeuksista huolimatta ja on rikkonut kantajan menettelyllisiä oikeuksia.
4. Neljännen kanneperusteiden mukaan vastaaja ei ole noudattanut perusteluvollisuuttaan.

⁽¹⁾ EUVL 2021 C 17, s. 3.

⁽²⁾ Lentoliikenteen harjoittamisen yhteisistä säännöistä yhteisössä (uudelleen laadittu toisinto) 24.9.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1008/2008 (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL 2008 L 293, s. 3–20).

Kanne 25.2.2021 – Suez v. komissio

(Asia T-121/21)

(2021/C 138/66)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Suez (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat O. Billard, I. Simic, Y. Trifounovitch, G. Fabre, G. Vatin, D. Th ophile, G. Aubron ja O. Chriqui)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen tukeakseen kannettaan, joka kohdistuu komission 17.12.2020 antamaan päätökseen C(2020) 8969 final, jolla hylättiin kantajan vaatimus, jolla pyrittiin yhtäältä saamaan todetuksi, että Veolia Environnement S.A. on rikkonut asetuksen (EY) N:o 139/2004⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohtaa hankkiessaan 29,9 prosentin omistusosuuden Suezin pääomasta ilman komission ennakkohyväksyntää, ja toisaalta vaadittiin väliaikaisten toimenpiteiden soveltamista mainittuun yhtiöön saman asetuksen 8 artiklan 5 momentin a alakohdan mukaisesti.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu SEUT 296 artiklassa määrätyn perusteluvelvoitteen loukkaamiseen. Kantajan mukaan komissio ei ole täyttänyt SEUT 296 artiklassa määrättyjä edellytyksiä antaessaan päätöksen, jonka perusteluista kantaja tai unionin yleinen tuomioistuin eivät voi ymmärtää syitä, joiden johdosta komissio on katsonut, että EY:n yrityskeskittymäasetuksen 7 artiklan 2 kohdassa säädettyä automaattista poikkeusta voitiin soveltaa. Kantaja moittii riidanalaisista päätöistä myös siitä, että sen perustelut ovat ristiriitaisia sen suhteen, voidaanko EY:n yrityskeskittymäasetuksen 7 artiklan 1 kohtaa soveltaa 29,9 prosentin omistusuuden hankintaan sen pääomasta. Kantaja katsoo lopuksi, että riidanalainen päätös poikkeaa ilman riittäviä perusteluja unionin tuomioistuinten vakiintuneesta oikeuskäytännöstä, joka koskee EY:n yrityskeskittymäasetuksen 7 artiklan 2 kohdassa säädettyyn lykkävään vaikutukseen kohdistuvien poikkeuksien suppeaa tulkintaa
- 2) Toinen kanneperuste perustuu EY:n yrityskeskittymäasetuksen 7 artiklan 2 kohdan rikkomiseen. Kantajan mukaan komissio on rikkonut mainittua säännöstä katsoessaan ensinnäkin, että tuossa säännöksessä säädettyä poikkeusta oli sovellettava Veolian suunnittelemaan yhdestä keskittymästä koostuvaan toimenpiteeseen kokonaisuudessaan, vaikka tällä poikkeuksella ei selvästikään ollut kohdetta, eikä sitä täten voitu soveltaa kyseiseen toimenpiteeseen, ja toiseksi, että yhdestä keskittymästä koostuvan toimenpiteen muodostavien oikeudellisten toimenpiteiden oli kuuluttava samaan oikeudelliseen järjestelmään kyseisen artiklan suhteen. Kantaja katsoo lisäksi, että edellä mainittua säännöstä on rikottu myös, koska komissio sovelsi siinä säädettyä poikkeusta omistusuusien yksityiseen hankintaan yhdeltä ainoalta myyjältä. Kantaja moittii lopuksi komissiota siitä, että se on katsonut, että Veolia täytti edellytyksen, joka koski yrityskeskittymästä ilmoittamista viipymättä.

⁽¹⁾ Yrityskeskittymien valvonnasta 20.1.2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004 (EY:n sulautuma-asetus) (EUVL 2004, L 24, s. 1).

Kanne 25.2.2021 – QI v. komissio

(Asia T-122/21)

(2021/C 138/67)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: QI (edustaja: asianajaja N. de Montigny)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan kantajaa koskevat lopulliset urakehitystä koskevat kertomukset vuoden 2018 ja 2019 osalta;
- kumoamaan tarvittaessa 16.11.2020 päivätyn valituksen hylkäämistä koskevan päätöksen;
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu sovellettavien yleisten täytäntöönpanosääntöjen noudattamatta jättämiseen. Vuoden 2018 arviointikertomuksen osalta kantaja vetoaa siihen, että valitusvaiheessa tehty uudelleenarviointi suoritusten tyydyttävästä luonteesta on lainvastainen. Vuoden 2019 arviointikertomuksen osalta kantaja moittii sitä, että valituksen arvioija on osallistunut edeltävään vaiheeseen. Lopuksi molempien arviointikertomusten osalta kantaja vetoaa siihen, että yleisten täytäntöönpanosääntöjen 2 artiklan 3 kohdan a alakohtaa ja 4 artiklaa on tulkittu ja sovellettu virheellisesti hänen tilanteensa osalta.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu puolueettomuusvelvollisuuden, avustamisvelvollisuuden ja hyvää hallintoa koskevan velvollisuuden rikkomiseen, Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 21 artiklan rikkomiseen sekä menettelyn väärinkäyttöön.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen, tosiseikkoja koskeviin aineellisiin epätasällisyyksiin, tosiseikkoihin liittymättömiin väärinkäytösluonteisiin väitteisiin ja lojaalisuusvelvoitteen käsitteen loukkaamiseen.

Kanne 25.2.2021 – Mariani ym. v. parlamentti

(Asia T-124/21)

(2021/C 138/68)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Thierry Mariani (Pariisi, Ranska) ja 22 muuta kantajaa (edustaja: asianajaja F. Wagner)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 muuttamisesta Euroopan syyttäjänviraston kanssa tehtävän yhteistyön ja Euroopan petostentorjuntaviraston tutkimusten vaikuttavuuden osalta 23.12.2020 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, EURATOM) 2020/2223 (EUVL 2020, L 437, s. 49) 1 artiklan ja erityisesti sillä muutetut ja/tai lisätyt 3 artiklan 11 kohdan, 4 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan, 5 artiklan 1 kohdan, 7 artiklan 3a kohdan ja 9a artiklan 1–4 kohdan
- velvoittamaan Euroopan parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat yhteen kanneperusteeseen, joka liittyy Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja), Euroopan ihmisoikeussopimuksen, oikeuskäytännössä tunnustettujen yleisten periaatteiden, parlamentin jäsenten erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan, Euroopan parlamentin työjärjestyksen ja Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen rikkomiseen.

Kantajat väittävät, että riidanalainen toimi mahdollistaa sen, että Euroopan petostentorjuntavirastolla (OLAF) on ilman ennakoilmoitusta ja viipymättä pääsy kaikkiin jäsenten ja heidän avustajiensa tietoihin ja tiloihin ilman riippumattoman lainkäyttöelimen valtuutusta, jota edellytetään kaikissa demokraattisissa valtioissa.

Kantajat arvostelevat riidanalaista toimea sillä perusteella, että heidän mukaansa sillä annetaan OLAFille pääsy jäsenten ja heidän avustajiensa yksityisessä omistuksessa oleviin laitteisiin ja tiliotteisiin ja tilitietoihin.

Kantajat katsovat, että OLAF voi käynnistää tällaisen tutkimukset ja tällaiset tutkintamenettelyt pelkän nimettömän ilmoituksen perusteella ja pelkäävät, että jäsenet, erityisesti kun he kuuluvat parlamentaariseen oppositioon, olisivat painostuksen, kiristyksen ja muun pelottelun kohteena pelkän nimettömän ilmoituksen vuoksi, mikä voisi vaikuttaa heidän parlamentaariseen toimintaansa.

Kantajat väittävät lisäksi, että prosessuaalisten takeiden valvoja ei ole keskusrikospoliisin tukijoihin nähden riippumaton elin kuten tutkintatuomari olisi, koska tämän valvojan on nimittänyt komissio ja sen resurssit riippuvat komissiosta. Kantajien mukaan tällainen järjestelmä ei anna minkäänlaisia takeita puolueettomuudesta niille opposition edustajille, jotka voisivat olla OLAFin tutkimusten kohteena.

Kantajien mukaan riidanalaisella toimella myös kyseenalaistetaan perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklassa vahvistetut unionin oikeuden yleiset periaatteet sillä perusteella, että sillä annetaan OLAFille pääsy tietoihin, jotka eivät kuulu sille eivätkä myöskään parlamentille tai muulle unionin toimielimelle.

Lopuksi kantajat väittävät, että riidanalaisella toimella kyseenalaistetaan unionin oikeuden yleiset periaatteet, jotka vahvistetaan erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 8 ja 9 artiklassa, sillä perusteella, että riidanalainen asetus sallii OLAFin loukkaavan jäsenten koskemattomuutta ilman, että oikeuslaitokselta olisi edeltä käsin pyydetty heidän parlamentaarisen koskemattomuutensa pidättämistä saati että se olisi pidätetty, ja ilman että olisi kyse rikoksesta verekseltään tapaamisesta. Kantajien mukaan riidanalainen asetus mahdollistaa OLAFille ja näin ollen Euroopan parlamentille, joka sitä pyytää, parlamentin jäsenten koskemattomuuden ja loukkaamattomuuden kiertämisen saadakseen pääsyn tietoihin, joihin OLAFilla ei muutoin olisi pääsyä.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 10.2.2021 – Hexal v. EMA

(Asia T-549/18) ⁽¹⁾

(2021/C 138/69)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 436, 3.12.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.2.2021 – Staciwa v. komissio

(Asia T-511/19) ⁽¹⁾

(2021/C 138/70)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Seitsemannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 357, 21.10.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 10.2.2021 – Close ja Cegelec v. parlamentti**(Asia T-188/20)** ⁽¹⁾

(2021/C 138/71)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Kuudennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 262, 10.8.2020.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.2.2021 – Colombani v. EUH**(Asia T-507/20)** ⁽¹⁾

(2021/C 138/72)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 329, 5.10.2020.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

**Euroopan unionin
julkaisutoimisto**
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI